

บทที่ 7

การทดสอบระบบควบคุมโรงงานนำร่องเพื่อการกลั่น

7.1 บทนำ

โรงงานนำร่องเพื่อการกลั่นที่ถูกสร้างขึ้นพร้อมอุปกรณ์การวัดและการควบคุมคุณภาพ มาทดสอบพร้อมระบบควบคุมแบบกระจายส่วนหรือดีซีเอสตามที่ออกแบบ โดยการกลั่นแยก สารละลายเอทานอลกับน้ำ ความเข้มข้นของเอทานอลที่ใช้เป็นสารป้อนเท่ากับ 30 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนัก ในบทนี้จะทำการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าตัวแปรกระบวนการ ในรูปควบคุมคุณภาพ ได้แก่ อุณหภูมิยอดหอ และอุณหภูมิก้นหอ ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงแบบ สเต็ปของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมในการปรับอัตราการไหลของรีฟลักซ์และอัตราการให้ความร้อนแก่หม้อต้มซ้ำของไอน้ำ เพื่อหาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเมื่อควบคุม เปิด รวมทั้งเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าตัวแปรกระบวนการในรูปควบคุมอินเวินทอรี ได้แก่ ระดับของเหลวที่ฐานหอ ระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ และอุณหภูมิสารควบแน่น ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมในการปรับอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ก้นหอ อัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ยอดหอ และอัตราการไหลของน้ำหล่อเย็นของ เครื่องควบแน่น ตามลำดับ เพื่อหาโมเดลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอินพุทกับตัวแปร

เอาท์พุท นอกจากนี้ยังทำการทดสอบตัวควบคุมซึ่งใช้การควบคุมแบบป้อนกลับด้วยอัลกอริธึมแบบพีไอดี โดยใช้พารามิเตอร์ของตัวควบคุมแบบพีไอดีที่หาได้ โดยใช้รูปแบบโครงสร้างการควบคุมกระบวนการกั่นแบบ (L V) พร้อมทั้งการเลียนแบบกระบวนการกั่นของโรงงานนำร่องเพื่อการกั่นนี้ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Aspen Plus ด้วย

7.2 การเลือกสารที่นำมาใช้ในการกั่น

การเลือกคู่สารที่จะนำมาใช้ในการกั่นสำหรับการทดสอบโรงงานนำร่องเพื่อการกั่นนั้น ใช้หลักในการพิจารณาคือ ต้องเป็นสารที่หาได้ง่ายและมีราคาไม่แพง และที่สำคัญคือต้องไม่เป็นสารอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือเป็นสารไวไฟถึงขั้นระเบิดได้ คู่สารที่จะนำมาแยกต้องมีจุดเดือดที่ต่างกันประมาณ $15-20\text{ }^{\circ}\text{C}$ โดยมีอุณหภูมิจุดเดือดพอประมาณที่ไม่ต่ำเกินไปจนเกิดการระเหยได้ง่ายและไม่สูงเกินไปซึ่งจะทำให้สิ้นเปลืองพลังงานความร้อนสูง ตารางที่ 7.1 เป็นตัวอย่างของสารที่นำมาพิจารณาใช้ในกระบวนการกั่น

สารที่ถูกเลือกใช้สำหรับการทดสอบโรงงานนำร่องเพื่อการกั่นนี้ คือ สารผสมสององค์ประกอบระหว่างน้ำกับเอทานอล ซึ่งมีจุดเดือดต่างกัน $21.6\text{ }^{\circ}\text{C}$ (เอทานอลมีจุดเดือดเท่ากับ $78.4\text{ }^{\circ}\text{C}$ ที่ความดันบรรยากาศ) สารผสมระหว่างน้ำกับเอทานอลเป็นสารผสมที่สามารถแยกออกจากกันได้ง่ายด้วยวิธีการกั่น โดยมีจุดอะซีโอโทรปที่อุณหภูมิเท่ากับ $78.15\text{ }^{\circ}\text{C}$ และสามารถหาข้อมูลอ้างอิงที่เกี่ยวกับกระบวนการกั่นได้ง่าย รวมทั้งเป็นวัตถุดิบที่สามารถหาได้ไม่ยาก และมีราคาไม่แพงนัก นอกจากนี้ยังไม่เป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ โดยมีค่าจำกัดของ

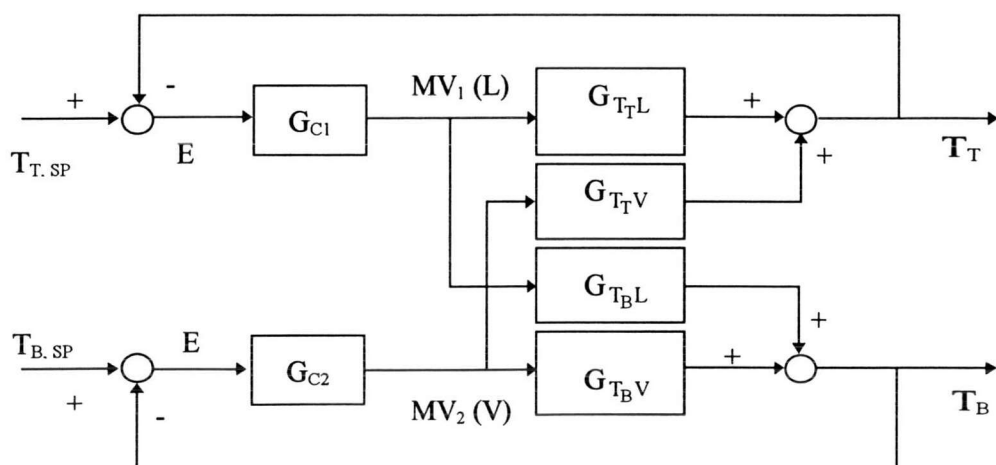
ปริมาณเอทานอลที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ (Thershold Limit Value: TLV) มีค่าเท่ากับ 1000 ส่วนของเอทานอลต่อล้านส่วนของอากาศ) แต่เอทานอลเป็นสารที่สามารถติดไฟได้ โดยมีจุดวาบไฟ (Flash Point) มีค่าเท่ากับ 12.7 °C ซึ่งต้องให้ความระมัดระวังการกระทำที่ทำให้เกิดประกายไฟ (Perry, Green and Maloney, 1973)

ตารางที่ 7.1 สารที่นำมาใช้สำหรับระบบการกลั่นสารคู่ที่เป็นตัวเลือก

สาร	Mwt.	Density (g/ml)	Boiling point (°C)	Flash point (°C)	Autoigi- tion (°C)	TLV	Price (บาท/200 L)
Ethanol	46.07	0.816	78.4	12.7	422	1000	6500
n-propanol	60.09	0.783	97.8	25	371	200	9000
i-proanol	60.09	0.7863	82.4	11.7	453	400	4000
n-butanol	74.12	0.8109	117.0	35.0	.65	50	6000
s-buthanol	74.12	0.808	99.5	23.8	406	100	3500
t-buthanol	74.12	0.779	82.9	11.1	-	-	6000
Cyclohexane	84.0	0.779	80.7	-18.3	245	300	51200
Hexane	86	0.6593	68.7	-22.7	260	50	15000
heptane	100	0.6836	98.4	-3.89	222	400	88000
Ethyacetate	88	0.894	77	-4.4	426	400	14000

7.3 โมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชัน

เราสามารถแสดงบล็อกไดอะแกรมของรูปแบบโครงสร้างการควบคุมกระบวนการกลั่นแบบ (L V) ซึ่งเป็นลูปควบคุมคุณภาพ โดยการใช้โมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันได้ ดังแสดงในรูปที่ 7.1 จากบล็อกไดอะแกรมของรูปแบบโครงสร้างการควบคุมหอกลิ้นแบบ (L V) จะอธิบายได้ว่า การคำนวณค่าตัวแปรปรับเปลี่ยน (MV_1) ของตัวควบคุมอุณหภูมิยอดคอกลิ้น (G_{C1}) เพื่อปรับอัตราการไหลของรีฟลักซ์ ในการควบคุมอุณหภูมิยอดคอกลิ้นให้เท่ากับเซ็ทพอยท์นั้น ส่งผลกระทบทงอ้อมต่อตัวแปรควบคุม คือ อุณหภูมิกันหอกลิ้น ผ่านทางบล็อกทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันระหว่างอัตราการไหลของรีฟลักซ์กับอุณหภูมิกันหอก เมื่ออุณหภูมิกันหอกลิ้นมีค่าเปลี่ยนแปลงจะทำให้ตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอกลิ้น (G_{C2}) คำนวณค่าตัวแปรปรับเปลี่ยน (MV_2) เพื่อปรับอัตราการให้ความร้อนของไอน้ำในการควบคุมค่าอุณหภูมิกันหอกลิ้นให้กลับเข้าสู่เซ็ทพอยท์ตามปกติ

รูปที่ 7.1 บล็อกไดอะแกรมแสดงรูปแบบโครงสร้างการควบคุมแบบ (L V)

และเช่นเดียวกัน ค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนที่ได้จากตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอก็จะส่งผลต่อตัวแปรควบคุมของอุณหภูมิยอคหอกลับผ่านทางทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันระหว่างอัตราการให้ความร้อนของไอน้ำกับอุณหภูมิยอคหอกลับ การปฏิบัติการของตัวควบคุมจะทำงานจนกระทั่งระบบเข้าสู่สภาวะคงตัว

สมการของทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเพื่อใช้ในการอธิบายผลการตอบสนองของตัวแปรกระบวนการต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของรูปแบบโครงสร้างการควบคุมกระบวนการกลับแบบ (L V) คือ

$$T_T(s) = G_{T_L} L(s) + G_{T_V} V(s) \quad (7.1)$$

$$T_B(s) = G_{T_B L} L(s) + G_{T_B V} V(s) \quad (7.2)$$

เราสามารถเขียนสมการที่ (7.1) และสมการที่ (7.2) ในรูปของเมตริกซ์ คือ

$$\begin{bmatrix} T_T(s) \\ T_B(s) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} G_{T_V} & G_{T_L} \\ G_{T_B V} & G_{T_B L} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} L(s) \\ V(s) \end{bmatrix} \quad (7.3)$$

เมตริกซ์ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของกระบวนการควบคุมคุณภาพ ได้แก่

$$G_P(s) = \begin{bmatrix} G_{T_V} & G_{T_L} \\ G_{T_B V} & G_{T_B L} \end{bmatrix} \quad (7.4)$$

โมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของกระบวนการควบคุมคุณภาพ เมื่อลูฟควบคุมเปิดสามารถแสดงได้ด้วย ดังนี้คือ

$$\begin{aligned} G_{T_L}(s) &= \frac{T_T(s)}{L(s)} \\ &= \frac{K_{T_L} e^{-\theta_{T_L} s}}{\tau_{T_L} s + 1} \end{aligned} \quad (7.5)$$

$$G_{T_V}(s) = \frac{T_T(s)}{V(s)} = \frac{K_{T_V} e^{-\theta_{T_V} s}}{\tau_{T_V} s + 1} \quad (7.6)$$

$$G_{T_L}(s) = \frac{T_B(s)}{L(s)} = \frac{K_{T_L} e^{-\theta_{T_L} s}}{\tau_{T_L} s + 1} \quad (7.7)$$

$$G_{T_V}(s) = \frac{T_B(s)}{V(s)} = \frac{K_{T_V} e^{-\theta_{T_V} s}}{\tau_{T_V} s + 1} \quad (7.8)$$

เมื่อ G_{T_L} คือ ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของรีฟลักซ์ที่มีผลต่ออุณหภูมิยอดหอ

G_{T_V} คือ ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตราการให้ความร้อนของไอน้ำที่มีผลต่ออุณหภูมิยอดหอ

G_{T_B} คือ ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของรีฟลักซ์ที่มีผลต่ออุณหภูมิก้นหอ

G_{T_V} คือ ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตราให้ความร้อนของไอน้ำที่มีผลต่ออุณหภูมิก้นหอ

โมเดลของกระบวนการควบคุมอินเวินทอรี ซึ่งได้แก่ โมเดลของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ก้นหอที่มีผลต่อระดับของเหลวที่ฐานหอกลั่น (G_{I_B}) โมเดลของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ยอดหอที่มีผลต่อระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์

($G_{I_D D}$) และโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมเพื่อปรับอัตราการไหลของน้ำหล่อเย็นที่ป้อนให้กับเครื่องควบแน่นที่มีผลต่ออุณหภูมิของสารควบแน่น ($G_{T_C W}$) สามารถแสดงได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} G_{I_B B}(s) &= \frac{I_B(s)}{B(s)} \\ &= \frac{K_{I_B B} e^{-\theta_{I_B} s}}{s} \end{aligned} \quad (7.9)$$

$$\begin{aligned} G_{I_D D}(s) &= \frac{I_D(s)}{D(s)} \\ &= \frac{K_{I_D D} e^{-\theta_{I_D} s}}{s} \end{aligned} \quad (7.10)$$

$$\begin{aligned} G_{T_C W}(s) &= \frac{T_C(s)}{W(s)} \\ &= \frac{K_{T_C v} e^{-\theta_{T_C} s}}{\tau_{T_C} s + 1} \end{aligned} \quad (7.11)$$

7.3.1 การหาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันด้วยวิธีวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิบัติการ

การหาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันโดยสมมุติให้เป็นกระบวนการอันดับหนึ่งแบบมีเดดไทม์ (First-Order Plus Dead-Time: FOPDT) สามารถทำได้โดยการปรับตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสเต็ปโดยให้ตัวแปรปรับเปลี่ยนตัวอื่น ๆ คงที่ แล้ววิเคราะห์เส้นโค้งปฏิบัติการของตัวแปรกระบวนการที่ต้องการ การเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนจะทำทั้งการเพิ่มขึ้นและการลดลงแบบสเต็ป โดยทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันจะได้จากการนำทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยน

แปลงตัวแปรปรับเปลี่ยน โดยการเพิ่มขึ้นแบบสตีพและทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยน
แปลงตัวแปรปรับเปลี่ยน โดยการลดลงแบบสตีพมาเฉลี่ยกัน

การหาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันด้วยวิธีวิเคราะห์ผลการตอบสนองของกระบวนการ
การต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสตีพมีขั้นตอน ดังนี้

1. ปฏิบัติการกลั่นด้วยระบบคิซีเอส โดยใช้การทำงานแบบแมนนวลเพื่อปรับกระบวนการ โดยให้ระบบอยู่ในสถานะคงตัวที่ต้องการ
2. ปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนที่ต้องการหาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันด้วยการลดลงแบบสตีพเพื่อส่งสัญญาณปรับตำแหน่งของวาล์วควบคุม
3. สังเกตและบันทึกผลการตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการที่ต้องการหาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชัน เมื่อระบบเข้าสู่สถานะคงตัวใหม่
4. วิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาที่ได้จากผลการตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยน
5. ปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนเข้าสู่ภาวะเดิมด้วยการเพิ่มขึ้นแบบสตีพ และทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 3-4
6. ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 2-5 โดยการเปลี่ยนค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสตีพที่ค่าสตีพต่าง ๆ กันอีก 2 ครั้ง

7. หาทราบสัฟเฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนโดยการลดลงแบบสเต็ป โดยวิธีวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา และนำค่าทราบสัฟเฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสเต็ปทั้ง 3 ครั้งมาเฉลี่ยกัน

8. หาทราบสัฟเฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนโดยการเพิ่มขึ้นแบบสเต็ป โดยวิธีวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา และนำค่าทราบสัฟเฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสเต็ปทั้ง 3 ครั้งมาเฉลี่ยกัน

9. นำค่าทราบสัฟเฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากข้อ 7 และข้อ 8 มาเฉลี่ยเพื่อหาค่าทราบสัฟเฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสเต็ปที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรกระบวนการ เมื่อถูกเปิด

การตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนสำหรับกระบวนการอันดับหนึ่งแบบมีเดดไทม์ มีด้วยกัน 2 ลักษณะ คือ กระบวนการที่ปรับให้คงที่เองได้ (Self-Regulating Process) และกระบวนการที่ปรับให้คงที่เองไม่ได้ (Nonself-Regulating Process) ดังแสดงในรูปที่ 7.2 และรูปที่ 7.3 ตามลำดับ

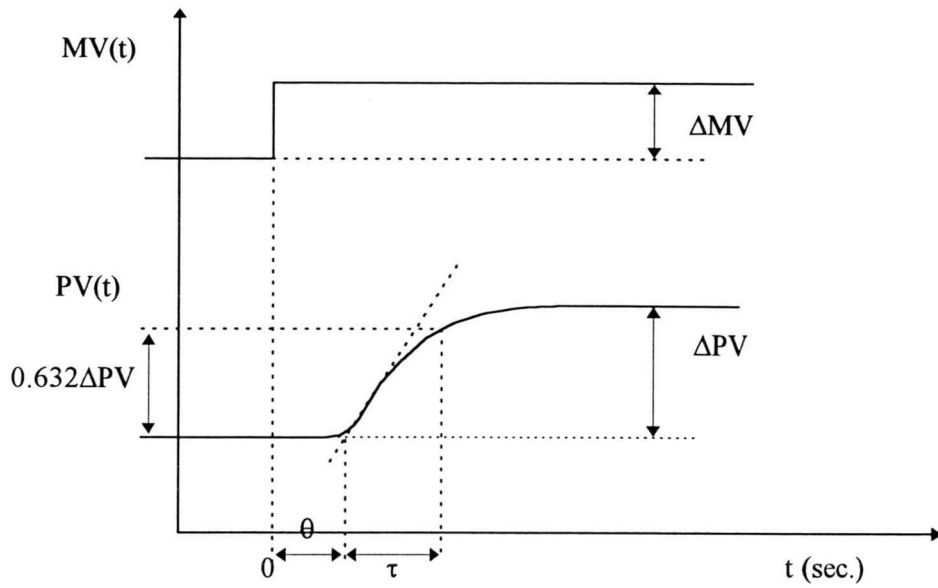
การวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาแสดงได้ดังนี้

ก. กระบวนการที่ปรับให้คงที่เองได้ (Smith and Corripio, 1985)

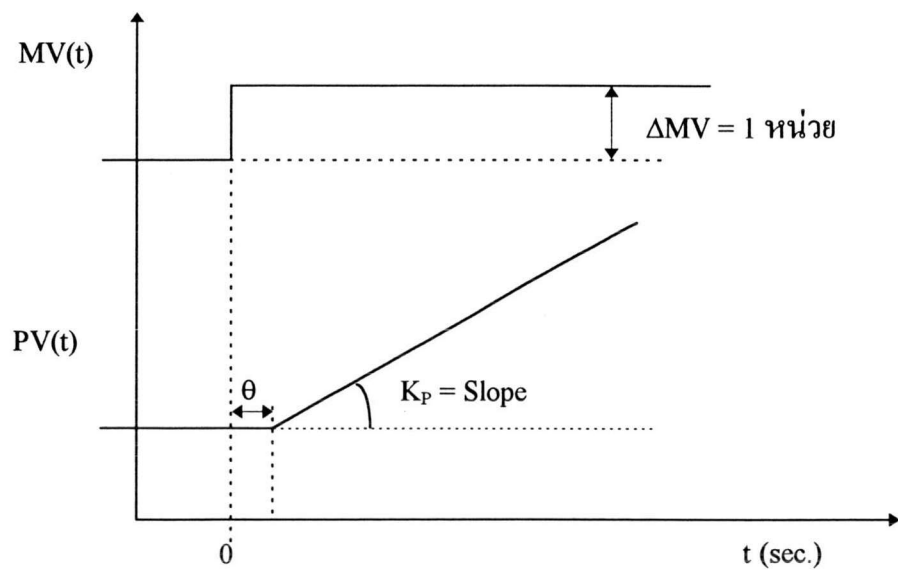
โมเดลแบบทราบสัฟเฟอร์ฟังก์ชันของกระบวนการอันดับหนึ่งแบบมีเดดไทม์แสดงได้ดังนี้

นี่คือ

$$\frac{PV(s)}{MV(s)} = \frac{K_p e^{-0s}}{\tau s + 1} \quad (7.12)$$

รูปที่ 7.2 กระบวนการที่ปรับให้คงที่เองได้

รูปที่ 7.3 กระบวนการที่ปรับให้คงที่เองไม่ได้

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของตัวแปรปรับเปลี่ยน จะได้

$$PV(s) = \frac{K_p e^{-\theta s}}{\tau s + 1} \frac{\Delta MV}{s} \quad (7.13)$$

จัดรูปสมการโดยวิธีแยกสัดส่วน จะได้

$$PV(s) = K_p \Delta MV e^{-\theta s} \left[\frac{1}{s} - \frac{\tau}{\tau s + 1} \right] \quad (7.14)$$

จากสมการที่ (7.14) สามารถทำการแปลงลาปลาซผกผันได้ ดังนี้คือ

$$\Delta PV(t) = K_p \Delta MV u(t - t_0) \left[1 - e^{-(t-t_0)/\tau} \right] \quad (7.15)$$

โดยที่ $u(t - t_0)$ คือ ฟังก์ชันสเต็ปของหน่วย (Unit Step Function) เพื่อบ่งบอกว่า เมื่อ t มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ t_0 ค่าของ $\Delta PV(t)$ มีค่าเท่ากับ ศูนย์ และเมื่อกำหนดให้ $t = t_0 + \tau$ ใน

สมการที่ (7.15) โดยที่ $K_p = \frac{\Delta PV}{\Delta MV}$ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \Delta PV(t_0 + \tau) &= K_p \Delta MV [1 - e^{-1}] \\ &= 0.632 \Delta MV \end{aligned} \quad (7.16)$$

จากรูปแสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของกระบวนการที่ปรับให้คงที่เองได้รูปที่ 7.2 และสมการที่ (7.15) เราสามารถหาค่าคงที่ของเวลาได้จากเวลาที่ทำให้ค่าตัวแปรกระบวนการมีค่าเท่ากับ 0.632 เท่าของค่าการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรกระบวนการที่สถานะคงตัวด้วยค่าเดดไทม์ ซึ่งค่าเดดไทม์สามารถหาได้จากเส้นโค้งปฏิกิริยา และค่าเกณฑ์ของกระบวนการสามารถหาได้จากอัตราส่วนระหว่างการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรกระบวนการกับการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยน ซึ่งจะทำให้สามารถวิเคราะห์หาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของกระบวนการอันดับหนึ่งแบบมีเดดไทม์สำหรับกระบวนการปรับคงที่เองได้

ข. กระบวนการที่ปรับให้คงที่เองไม่ได้ (George Stephanopoulos, 1984)

กระบวนการปรับคงที่เองไม่ได้ สำหรับกระบวนการอันดับหนึ่งสามารถแสดงโมเดลได้แก่

$$\frac{PV(s)}{MV(s)} = \frac{K_p}{s} \quad (7.17)$$

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพของตัวแปรปรับเปลี่ยน จะได้

$$PV(s) = \frac{K_p \Delta MV}{s^2} \quad (7.18)$$

จากสมการที่ (7.18) สามารถทำการแปลงลาปลาซผกผันได้ ดังนี้คือ

$$PV(t) = K_p t \Delta MV \quad (7.19)$$

จากสมการที่ (7.19) และเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าตัวแปรกระบวนการต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสตีพ (รูปที่ 7.3) สามารถหาค่าแกนของกระบวนการได้จากความชันของเส้นโค้งปฏิกิริยา และสามารถทราบค่าเดดไทม์ได้ ซึ่งทำให้สามารถหาโมเดลของกระบวนการอันดับหนึ่งแบบมีเดดไทม์สำหรับกระบวนการที่ปรับให้คงที่เองไม่ได้ ได้ดังนี้

$$\frac{PV(s)}{MV(s)} = \frac{K_p e^{-\theta s}}{s} \quad (7.20)$$

7.3.2 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชัน

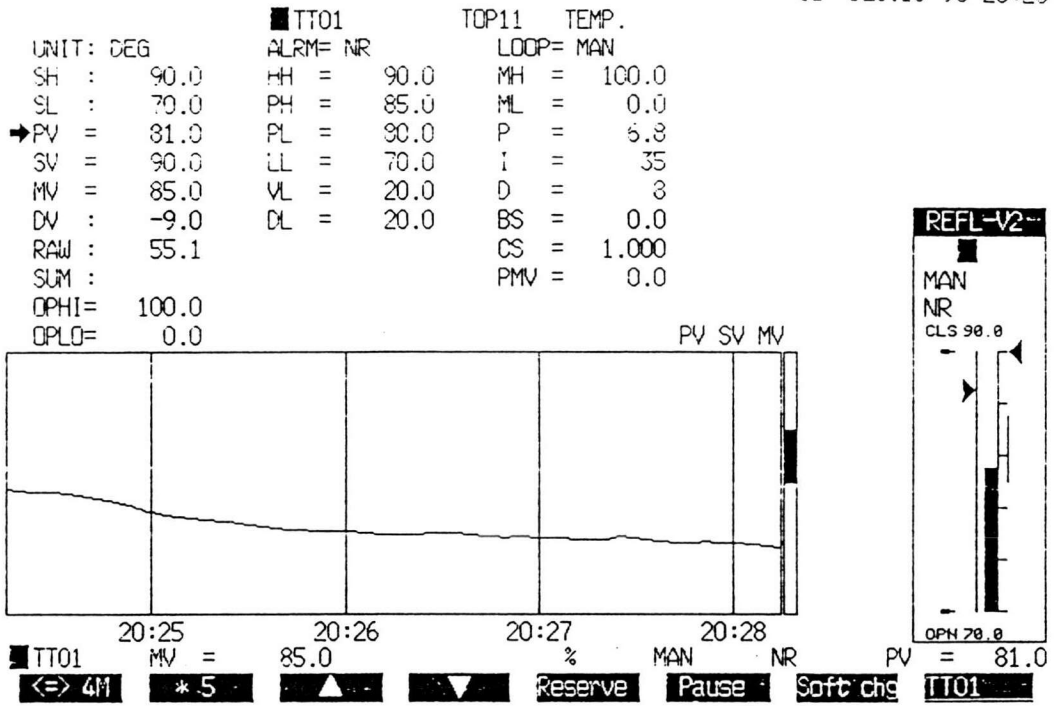
เส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าตัวแปรกระบวนการที่เป็นตัวแปรเอาต์พุทในลูปควบคุมคุณภาพได้แก่ อุณหภูมิยอคหอ และอุณหภูมิกันห่อ ที่ได้จากการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมซึ่งเป็นค่าตัวแปรอินพุทเพื่อใช้ในการปรับอัตราการไหลของรีฟลักซ์และอัตราการให้ความร้อนแก่หม้อต้มซ้ำของไอน้ำ รวมทั้งเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าตัวแปรกระบวนการในลูปควบคุมอินเวินทอรี ได้แก่ ระดับของเหลวที่ฐานหอ ระดับของเหลวในถังเก็บรี

ฟลักซ์ และอุณหภูมิสารควบแน่น ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมเพื่อใช้ในการปรับอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์กันห่อ อัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ยอดห่อ และอัตราการไหลของน้ำหล่อเย็นของเครื่องควบแน่น ตามลำดับ สามารถแสดงได้ดังนี้ (ข้อมูลเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก ข.)

ก. เส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมียอดห่อกลับต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตราการไหลของรีฟลักซ์

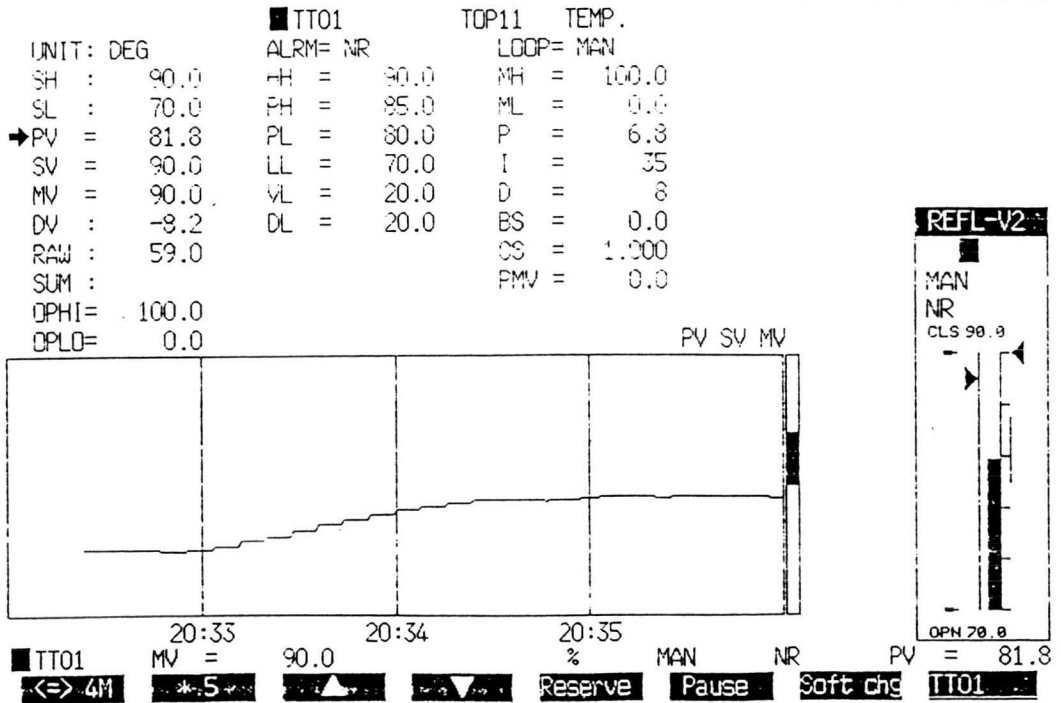
การหาผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมียอดห่อที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตราการไหลของรีฟลักซ์ สามารถทำได้โดยการปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมียอดห่อซึ่งทำงานแบบแมนนวลแบบสเต็ป เพื่อส่งสัญญาณให้วาล์วควบคุมทำการปรับตำแหน่งการเปิดของวาล์วควบคุมสายรีฟลักซ์ การเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมียอดห่อกระทำที่สเต็ปต่าง ๆ คือ -5% +5% -10% +10% -20% และ +20% ที่สถานะคงตัวโดยมีอัตราการไหลของสารป้อน เท่ากับ 180 L/Hr อุณหภูมิกันห่อ เท่ากับ 88.6 °C และอุณหภูมียอดห่อ เท่ากับ 81.2 °C อุณหภูมียอดห่อที่ปฏิบัติการเปลี่ยนค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนจะรักษาให้อยู่ในช่วง 80.5-82.0 °C ซึ่งเป็นช่วงอุณหภูมิที่กระบวนการกลั่นยังสามารถทำงานได้อย่างปกติ (ช่วงระหว่างอัตราการไหลของรีฟลักซ์ที่ป้อนกลับเข้าหอกลับหมดกับค่าอัตราการไหลต่ำสุดที่สามารถปฏิบัติได้) โดยให้อัตราการให้ความร้อนแก่หม้อต้มซ้ำของไอน้ำคงที่ ผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมียอดห่อที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของรีฟลักซ์ที่มีผลต่ออุณหภูมียอดห่อ

S1 DEC.10 96 20:28

รูปที่ 7.4 การตอบสนองของอุณหภูมิยอคหอ เมื่อ ΔMV เท่ากับ +5%

S1 DEC.10 96 20:35

รูปที่ 7.5 การตอบสนองของอุณหภูมิยอคหอ เมื่อ ΔMV เท่ากับ -5%

รูปที่ 7.4 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิยอดหอเมื่ออัตราการไหลของรีฟลักซ์ ลดลงจาก 55 L/Hr เป็น 30 L/Hr (ค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนเพิ่มขึ้นจาก 85 % เป็น 90 % หรือ สเต็ป ของตัวแปรปรับเปลี่ยนเท่ากับ +5 %) อุณหภูมิยอดหอเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 81.0 °C อุณหภูมิยอด หอสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 81.8 °C เมื่อวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา จะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการเท่ากับ 0.032 (°C)(Hr)/(L) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 34 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 41 วินาที

รูปที่ 7.5 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิยอดหอเมื่ออัตราการไหลของรีฟลักซ์ เพิ่มขึ้นจาก 30 L/Hr เป็น 55 L/Hr (ค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนลดลงจาก 90 % เป็น 85 % หรือ สเต็ป ของตัวแปรปรับเปลี่ยนเท่ากับ -5 %) อุณหภูมิยอดหอเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 81.9 °C อุณหภูมิยอด หอสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 81.0 °C เมื่อวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา จะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการเท่ากับ 0.036 (°C)(Hr)/(L) ค่าเดดไทม์เท่ากับ 30 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 32 วินาที

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการทำสตีฟลอป คือ

$$G^-_{T_L}(s) = \frac{-0.0310e^{-33s}}{44s+1} \quad (7.21)$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการทำสตีฟบวค คือ

$$G^+_{T_L}(s) = \frac{-0.0320e^{-31s}}{33s+1} \quad (7.22)$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเฉลี่ยค่าของการสตีฟลอปและสตีฟบวค คือ

$$G_{T_L}(s) = \frac{-0.0315e^{-32s}}{39s+1} \quad (7.23)$$

ตารางที่ 7.2 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของรีฟลักซ์ที่มีผลต่ออุณหภูมิยอดหอ

สเต็มตัวแปรปรับเปลี่ยน (% Δ MV)	ค่าเกณฑ์กระบวนการ ($^{\circ}$ C)(Hr)/(L)	ค่าคงที่ของเวลา (Sec.)	ค่าเดดไทม์ (Sec.)
-5 %	0.032	41	34
-10 %	0.031	58	32
-20 %	0.029	34	32
5 %	0.036	32	30
10 %	0.034	32	30
20 %	0.027	35	34
ค่าเฉลี่ยของสเต็มพลบ	0.031	44	33
ค่าเฉลี่ยของสเต็มบวก	0.032	33	31
ค่าเฉลี่ย	0.0315	39	32

ข. เส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิยอดหอเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของไอน้ำ

การทดลองหาผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมิยอดหอที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของไอน้ำที่ให้ความร้อนแก่หม้อต้มแบบสเต็ป เพื่อส่งสัญญาณให้วาล์วควบคุมในการปรับตำแหน่งการเปิดของวาล์วควบคุมสายไอน้ำ การหาผลการตอบสนองของอุณหภูมิยอดหอต่อการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอทำที่สเต็ปต่าง ๆ คือ -8% +8% -15% +15% -20% และ +20% อุณหภูมิกันหอที่ปฏิบัติการเปลี่ยน

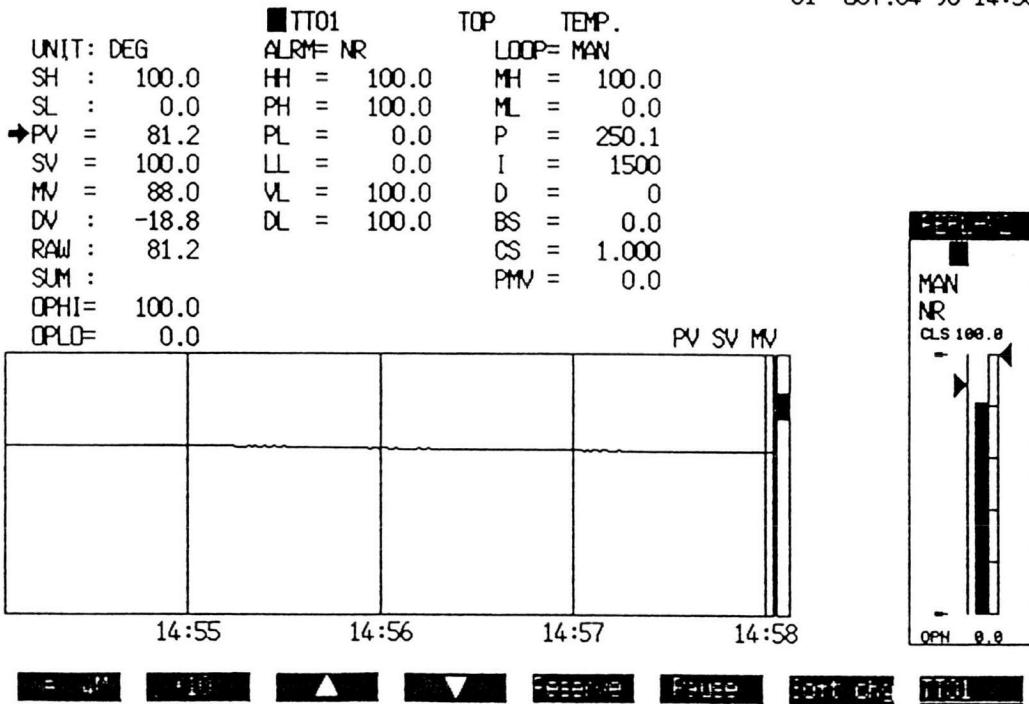

ค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนจะรักษาให้อยู่ในช่วง 87-90.5 °C ซึ่งเป็นช่วงอุณหภูมิที่กระบวนการกลั่นยังสามารถทำงานได้อย่างปกติ (การกลั่นที่ระดับอุณหภูมิก้นหอสูงกว่า 90.5 °C อาจทำให้ไอลายในหอกลั่นมีค่ามากเกินไป และเป็นผลทำให้ความดันที่ก้นหอกลั่นมีค่าสูง ซึ่งทำให้เกิดปรากฏการณ์ท่วมของของเหลวบนเทรย์ได้ และการกลั่นที่ระดับอุณหภูมิก้นหอต่ำกว่า 87 °C ทำให้ไอละเหยขึ้นไปได้น้อย ซึ่งอาจเป็นผลทำให้ปรากฏการณ์รั่วของของเหลวได้) อัตราการให้ความร้อนแก่หม้อต้มซ้ำของไอน้ำถูกกำหนดให้คงที่ ผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมียอดหอที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของไอน้ำที่ให้แก่หม้อต้มซ้ำที่มีผลต่ออุณหภูมียอดหอ

รูปที่ 7.6 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมียอดหอเมื่อค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิก้นหอลดลงจาก 18 % เป็น 10 % (สเต็ป เท่ากับ -8 %) อุณหภูมียอดหอเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 81.5 °C อุณหภูมียอดหอสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 81.2 °C เมื่อวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาจะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการมีค่าเท่ากับ 0.0375 (°C)/(°MV) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 15 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 105 วินาที

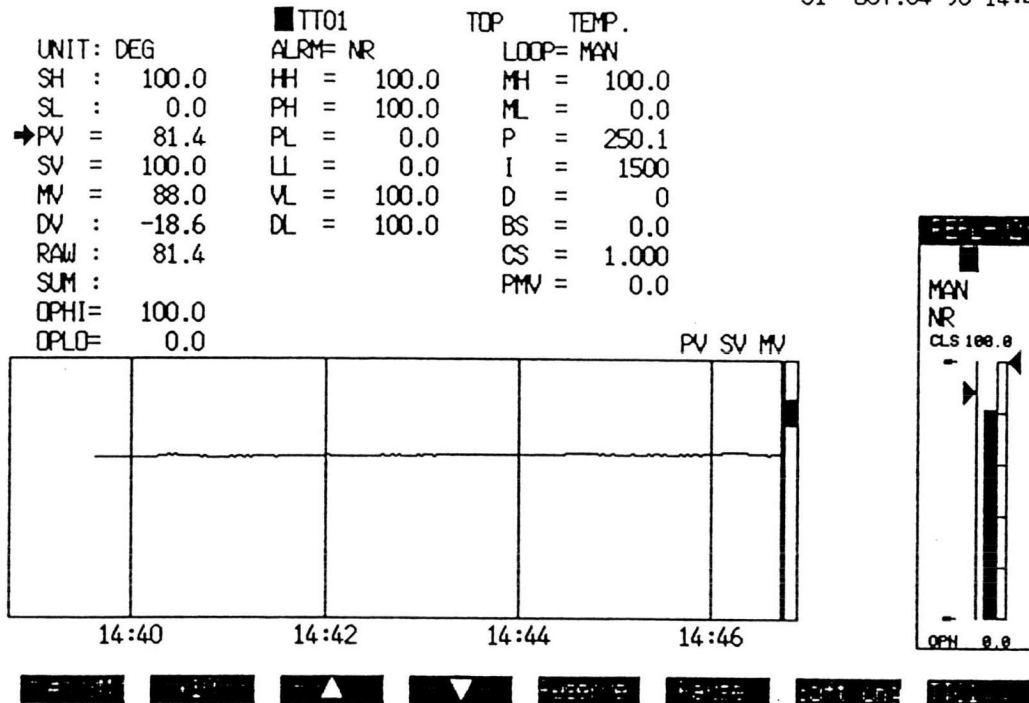
รูปที่ 7.7 เส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมียอดหอ เมื่อค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนตัวควบคุมอุณหภูมิก้นหอเพิ่มขึ้นจาก 10 % เป็น 18 % (สเต็ป เท่ากับ +8 %) อุณหภูมียอดหอเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 81.2 °C อุณหภูมียอดหอสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 81.5 °C เมื่อวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาจะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการมีค่าเท่ากับ 0.0375 (°C)/(°MV) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 15 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 65 วินาที

S1 OCT.04 96 14:58

รูปที่ 7.6 การตอบสนองของอุณหภูมิขดห่อ เมื่อ ΔMV ของไอน้ำเท่ากับ -8%

S1 OCT.04 96 14:46

รูปที่ 7.7 การตอบสนองของอุณหภูมิขดห่อ เมื่อ ΔMV ของไอน้ำเท่ากับ +8%

ตารางที่ 7.3 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของไอน้ำที่ให้แก่มอเตอร์ที่มีผลต่ออุณหภูมิยอกหอ

สเต็มตัวแปรปรับเปลี่ยน (%ΔMV)	ค่าเกณฑ์กระบวนการ (°C)/(%MV)	ค่าคงที่ของเวลา (Sec.)	ค่าเดดไทม์ (Sec.)
-8 %	0.038	105	15
-15 %	0.033	121	11
-20 %	0.030	79	11
8 %	0.038	65	15
15 %	0.040	67	12
20 %	0.030	65	15
ค่าเฉลี่ยของสเต็มพลบ	0.034	102	12
ค่าเฉลี่ยของสเต็มบวก	0.036	66	14
ค่าเฉลี่ย	0.035	84	13

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสเต็มพลบ คือ

$$G^-_{T_V}(s) = \frac{0.034e^{-12s}}{102s+1} \quad (7.24)$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสเต็มบวก คือ

$$G^+_{T_V}(s) = \frac{0.0360e^{-14s}}{66s+1} \quad (7.25)$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเฉลี่ยค่าของการทำสเต็มพลบและสเต็มบวก คือ

$$G_{T_V}(s) = \frac{-0.035e^{-13s}}{84s+1} \quad (7.26)$$

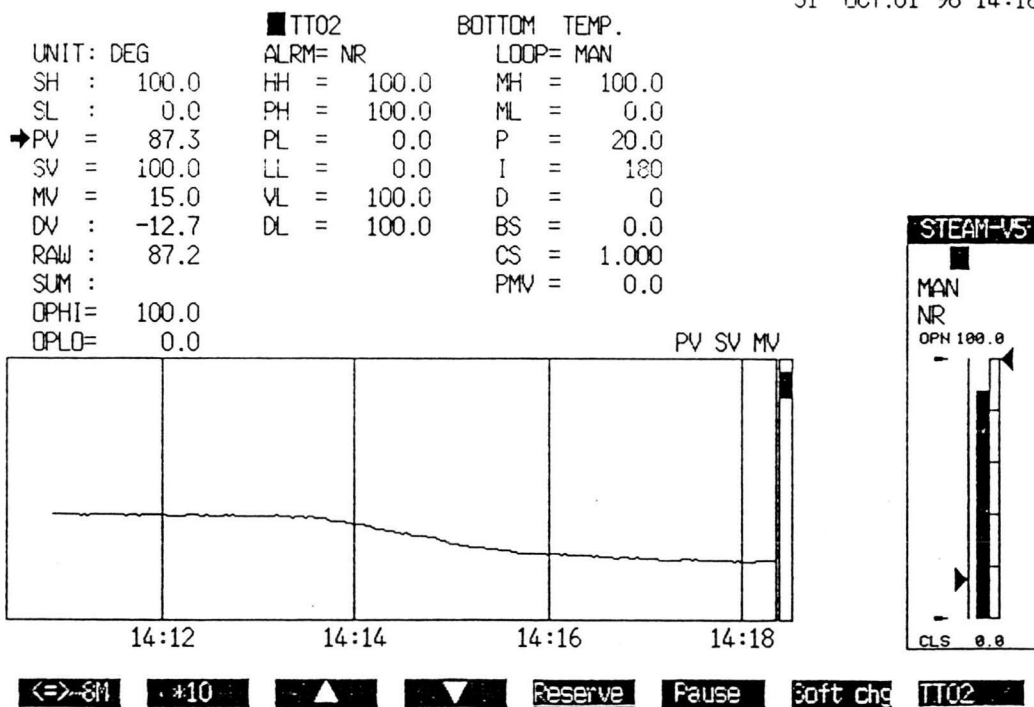
ค. เส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิกันหอกันต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตรา

การไหลของรีฟลักซ์

การทดลองหาผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมิกันหอกันที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตรา การไหลของรีฟลักซ์แบบสเต็ป สามารถทำได้โดยการปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุม อุณหภูมิยอดหอซึ่งทำงานแบบแมนนวล เพื่อปรับตำแหน่งการเปิดวาล์วควบคุมสายรีฟลักซ์ ที่ สถานะคงตัว อัตราการไหลของสารป้อน เท่ากับ 180 L/Hr อุณหภูมิกันหอกัน เท่ากับ 88.6 °C และ อุณหภูมิยอดหอ เท่ากับ 81.2 °C การหาผลการตอบสนองของอุณหภูมิกันหอกันต่อการ เปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนกระทำที่สเต็ปต่าง ๆ คือ -5% +5% -10% +10% -20% และ +20% ซึ่งอุณหภูมิยอดหอที่ปฏิบัติการจะอยู่ในช่วง 80.5-82.0 °C โดยอัตราการให้ความร้อนแก่ หม้อต้มซ้ำของไอน้ำ ผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมิกันหอกันที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์เส้น โค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของไอน้ำที่ ให้แก่หม้อต้มซ้ำที่มีผลต่ออุณหภูมิยอดหอ

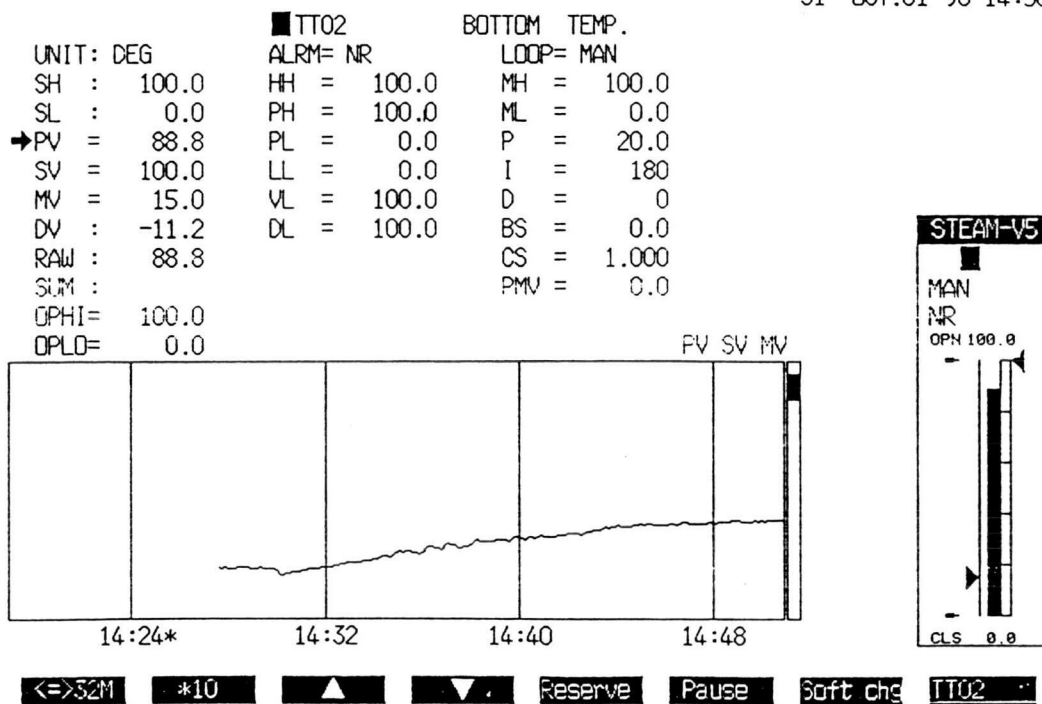
รูปที่ 7.8 เส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิกันหอกัน เมื่ออัตราการไหลของรีฟลักซ์ลด ลงจาก 55 L/Hr เป็น 30 L/Hr (ค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิยอดหอเพิ่มขึ้นแบบ สเต็ปจาก 85 % เป็น 90 %) อุณหภูมิกันหอกันเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 87.6 °C อุณหภูมิกันหอกันสุดท้ายมี ค่าเท่ากับ 88.8 °C เมื่อวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา จะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการเท่ากับ 0.048 (°C)(Hr)/(L) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 113 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 487 วินาที

S1 OCT.01 96 14:18

รูปที่ 7.8 การตอบสนองของอุณหภูมิกับหอต่สตีพของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนรีฟลักซ์ +5 %

S1 OCT.01 96 14:50

รูปที่ 7.9 การตอบสนองของอุณหภูมิกับหอต่สตีพของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนรีฟลักซ์ -5 %

รูปที่ 7.9 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิกันหอกลับ เมื่ออัตราการไหลการรีฟลักซ์เพิ่มขึ้นจาก 30 L/Hr เป็น 55 L/Hr (ค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมียอดหอลดลงแบบสตีพจาก 90 % เป็น 85 %) อุณหภูมิกันหอเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 88.4 °C อุณหภูมิกันหอสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 87.3 °C ค่าเกณฑ์ของกระบวนการเท่ากับ 0.044 (°C)(Hr)/(L) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 104 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 112 วินาที

ตารางที่ 7.4 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าพารามิเตอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของรีฟลักซ์ที่มีผลต่ออุณหภูมิกันหอ

สตีพตัวแปรปรับเปลี่ยน (%ΔMV)	ค่าเกณฑ์กระบวนการ (°C)(Hr)/(L)	ค่าคงที่ของเวลา (Sec.)	ค่าเดดไทม์ (Sec.)
-5 %	0.048	487	113
-10 %	0.037	409	155
-20 %	0.040	381	153
5 %	0.044	104	112
10 %	0.040	60	111
20 %	0.040	50	118
ค่าเฉลี่ยของสตีพลบ	0.042	426	140
ค่าเฉลี่ยของสตีพบวก	0.041	71	114
ค่าเฉลี่ย	0.042	248	127

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสตีพลบ คือ

$$G^-_{TBL}(s) = \frac{0.042e^{-140s}}{426s+1} \quad (7.27)$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสตีพววก คือ

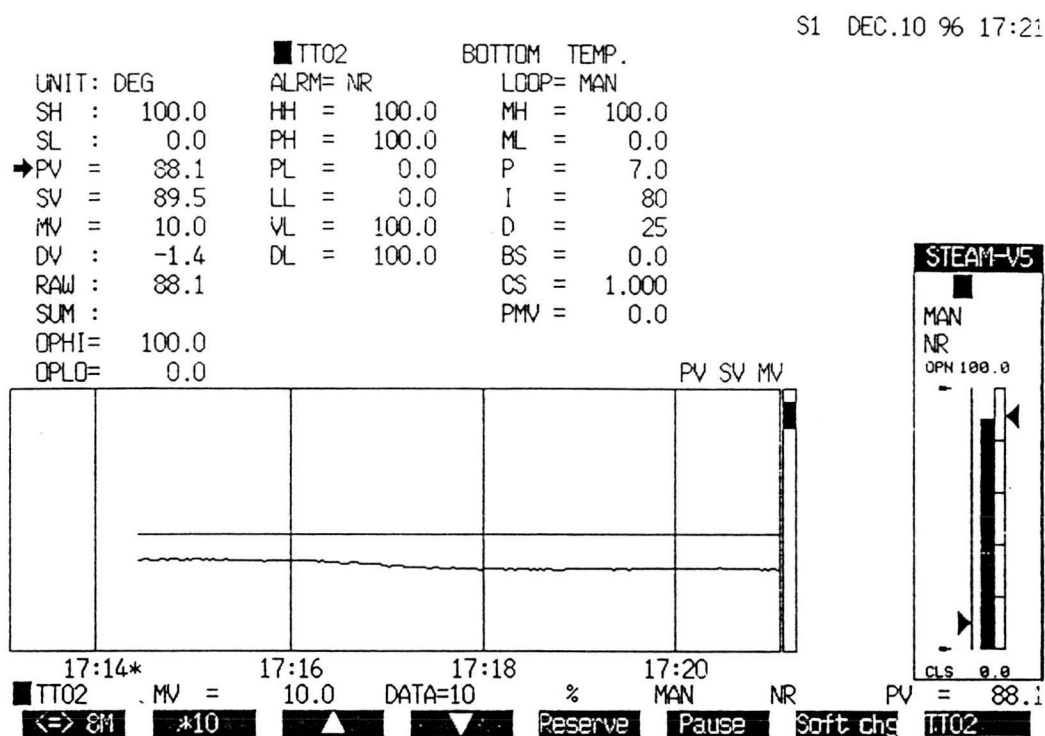
$$G^+_{TBL}(s) = \frac{0.041e^{-114s}}{71s+1} \quad (7.28)$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเฉลี่ยค่าของการทำสตีพลบและสตีพววก คือ

$$G_{TBL}(s) = \frac{-0.042e^{-127s}}{248s+1} \quad (7.29)$$

ง. เส้นโค้งปฏิกิริยาของอุณหภูมิกันห่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพของค่าตัวแปร
ปรับเปลี่ยนของไอน้ำ

การทดลองหาผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมิกันห่อที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงแบบ
สตีพของอัตราการให้ความร้อนแก่หม้อต้มของไอน้ำ สามารถทำได้โดยการปรับค่าตัวแปรปรับ
เปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิกันห่อแบบสตีพเพื่อปรับตำแหน่งการเปิดของวาล์วควบคุมสาย
ไอน้ำที่สถานะคงตัวโดยมีอัตราการไหลของสารป้อน เท่ากับ 180 L/Hr อุณหภูมิกันห่อ เท่ากับ
88.6 °C และอุณหภูมียอดห่อ เท่ากับ 81.2 °C การหาผลการตอบสนองของอุณหภูมิกันห่อกลับ
ต่อการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนกระทำที่สตีพต่าง ๆ คือ -5% +5% -8% +8% -10%
และ +10% โดยอัตราการไหลของรีฟลักซ์คงที่ ผลการตอบสนองของค่าอุณหภูมิกันห่อที่ได้จะ
ถูกนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปร
ปรับเปลี่ยนของไอน้ำที่ให้แก่ม้อต้มซ้ำที่มีผลต่ออุณหภูมิกันห่อ

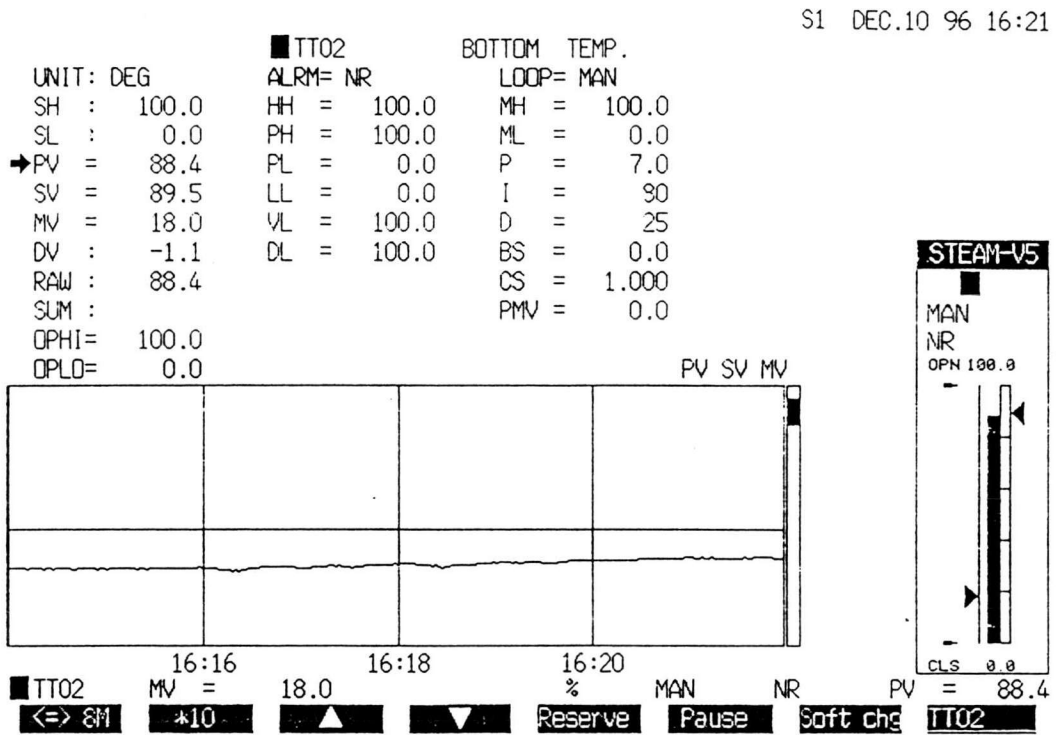
รูปที่ 7.10 การตอบสนองของอุณหภูมิกันหอต่สเด็จพระค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนไอน้ำ -8%

รูปที่ 7.10 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของอุณหภูมิกันหอ เมื่อค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอมีค่าลดลงจาก 18 % เป็น 10 % (สเด็จพระเท่ากับ -8 %) อุณหภูมิกันหอเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 89.1 °C อุณหภูมิกันหอสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 88.1 °C ซึ่งจากการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาจะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการมีค่าเท่ากับ 0.125 (°C)/(%MV) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 54 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 191 วินาที

รูปที่ 7.11 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของอุณหภูมิกันหอ เมื่อค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอมีค่าเพิ่มขึ้นจาก 10 % เป็น 18 % (สเด็จพระเท่ากับ +8%) อุณหภูมิกันหอเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 87.6 °C อุณหภูมิกันหอสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 88.4 °C จากการวิเคราะห์เส้นโค้ง

ปฏิกิริยา จะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการมีค่าเท่ากับ 0.1 (°C)/(%MV) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 48 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 402 วินาที

รูปที่ 7.11 การตอบสนองของอุณหภูมิกันหอต่สตีพของค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนไอน้ำ +8%

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสตีพลบ คือ

$$G^-_{TBV}(s) = \frac{0.102e^{-49s}}{160s+1} \tag{7.30}$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสตีพบวก คือ

$$G^+_{TBV}(s) = \frac{0.100e^{-53s}}{366s+1} \tag{7.31}$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเฉลี่ยค่าของการทำสตีพลบและสตีพบวก คือ

$$G_{TBL}(s) = \frac{0.101e^{-51s}}{263s+1} \quad (7.32)$$

ตารางที่ 7.5 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของไอน้ำที่ให้แก่ม้อต้มซ้ำที่มีผลต่ออุณหภูมิกันห่อ

สตีพตัวแปรปรับเปลี่ยน (%ΔMV)	ค่าเกณฑ์กระบวนการ (°C)/(%MV)	ค่าคงที่ของเวลา (Sec.)	ค่าเดดไทม์ (Sec.)
-5 %	0.080	134	48
-8 %	0.125	191	54
-10 %	0.100	156	44
5 %	0.100	342	53
8 %	0.100	402	48
10 %	0.100	355	58
ค่าเฉลี่ยของสตีพลบ	0.102	160	49
ค่าเฉลี่ยของสตีพบวก	0.100	366	53
ค่าเฉลี่ย	0.101	263	51

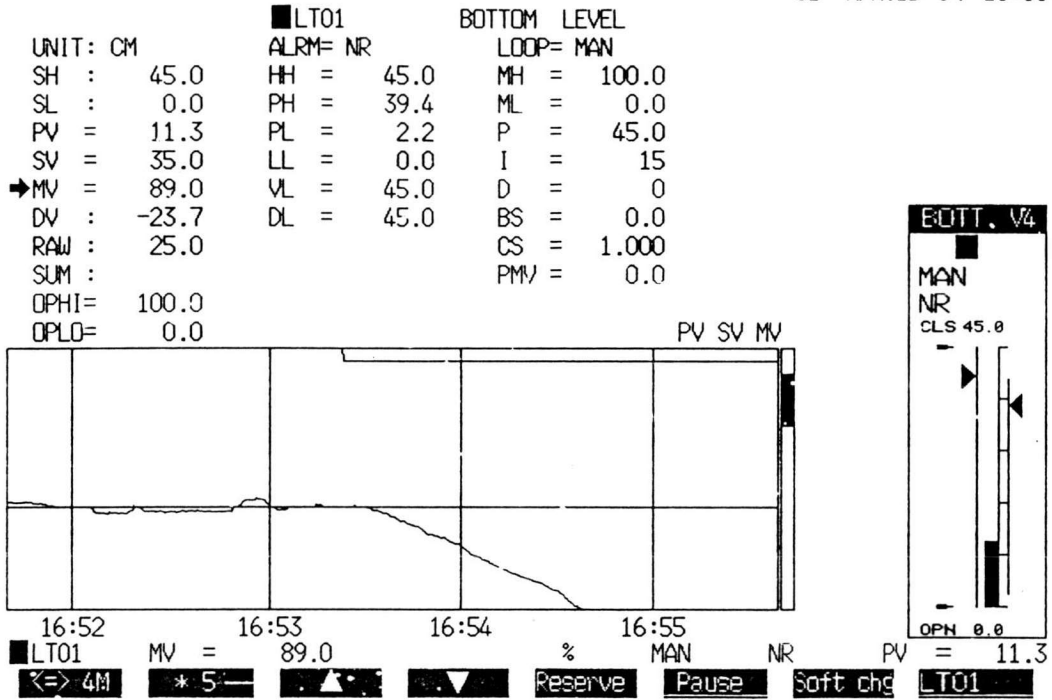
จ. การตอบสนองของระดับที่กันห่อต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพของอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์กันห่อ

การทดลองหาผลการตอบสนองของระดับที่กันห่อต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพของอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์กันห่อ สามารถทำได้โดยการปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมระดับที่กันห่อแบบสตีพ เพื่อปรับตำแหน่งการเปิดของวาล์วควบคุมสายผลิตภัณฑ์กัน

หอ ที่สถานะคงตัว โดยมีอัตราการไหลของสารป้อน เท่ากับ 180 L/Hr อุณหภูมิที่ก้นหอ เท่ากับ 88.6 °C และอุณหภูมิยอดหอ เท่ากับ 81.2 °C การหาผลการตอบสนองของระดับของของเหลว ที่ก้นหอต่อการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสเต็ปของตัวควบคุมระดับที่ก้นหอกระทำที่สเต็ปต่าง ๆ คือ -1% +1% -2% และ +2% โดยให้ตัวแปรปรับเปลี่ยนตัวอื่นคงที่ การปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมระดับต้องใช้ความระมัดระวัง เนื่องจากกระบวนการควบคุมของเหลวเป็นกระบวนการที่ไม่สามารถปรับให้คงที่เองได้ การปรับตัวแปรปรับเปลี่ยนแบบสเต็ปที่มากเกินไปอาจก่อให้เกิดผลเสียแก่กระบวนการกลั่นได้ (ของเหลวที่ก้นอาจเกิดการท่วมหรือแห้ง) ผลการตอบสนองของระดับของเหลวที่ก้นหอที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาโมเดลของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของผลิตภัณฑ์ก้นหอที่มีผลต่อระดับของเหลวที่ก้นหอ

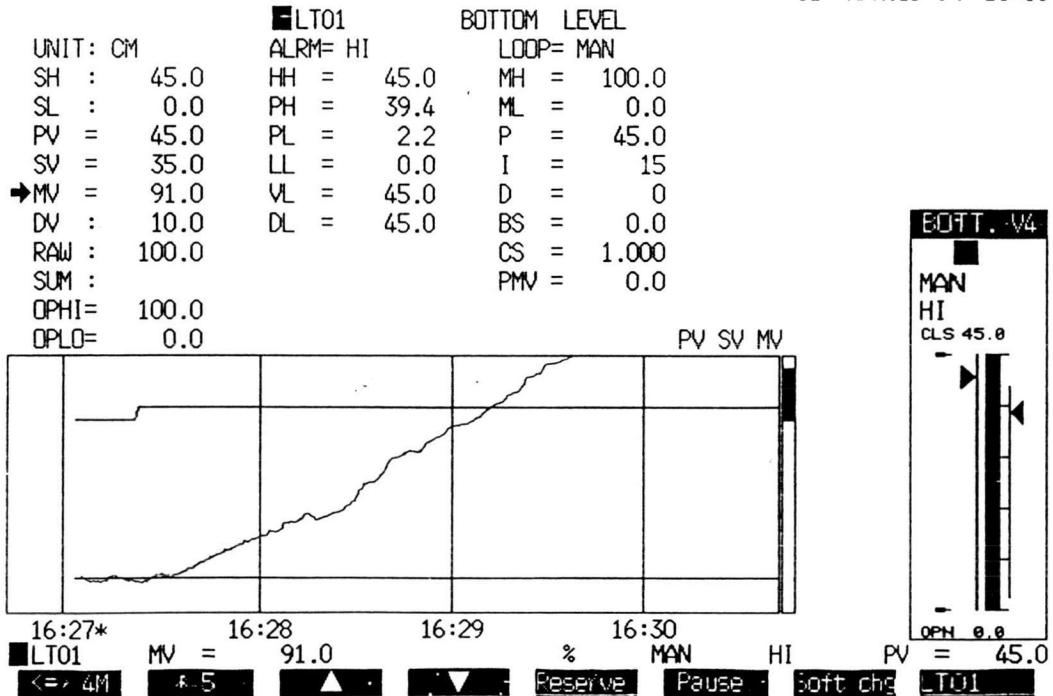
ผลการตอบสนองของระดับของของเหลวที่ก้นหอต่อการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ก้นหอที่เพิ่มขึ้นจาก 143 L/hr เป็น 147 L/Hr (ตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมระดับก้นหอลดลงแบบสเต็ป เท่ากับ -1% โดยค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนลดลงจาก 90% เป็น 89 %) แสดงได้ดังรูปที่ 7.12 ซึ่งเป็นลักษณะของกระบวนการแบบปรับคงที่เองไม่ได้ เมื่อนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาโดยการหาค่าความชันของเส้นโค้งเพื่อหาค่าเกนของกระบวนการ จะได้ ค่าเกนของกระบวนการได้ เท่ากับ 0.013 (cm)(Hr)/(Sec)(L) และได้ค่าเดดไทม์ เท่ากับ 7.0 วินาที

S1 APR.15 97 18:36

รูปที่ 7.12 การตอบสนองของระดับของของเหลวที่กั้นหอ เมื่อ ΔMV เท่ากับ -1%

S1 APR.15 97 16:30

รูปที่ 7.13 การตอบสนองของระดับของของเหลวที่กั้นหอ เมื่อ ΔMV เท่ากับ $+1\%$

รูปที่ 7.13 แสดงผลการตอบสนองของระดับของของเหลวที่ก้นหอยต่อการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ก้นหอยที่ลดลงจาก 143 L/hr เป็น 139 L/Hr (ตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมระดับก้นหอยเพิ่มขึ้นแบบสเต็ป เท่ากับ 1% โดยค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนเพิ่มขึ้นจาก 90% เป็น 91 %) เมื่อนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาโดยการหาค่าความชันของเส้นโค้งเพื่อหาค่าเกณฑ์ของกระบวนการจะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการได้ เท่ากับ 0.015 (cm)(Hr)/(Sec)(L) และได้ค่าเดดไทม์ เท่ากับ 9.5 วินาที

ตารางที่ 7.6 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าโมเดลของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ก้นหอยที่มีต่อระดับของเหลวที่ก้นหอย

สเต็ปตัวแปรปรับเปลี่ยน (%ΔMV)	ค่าเกณฑ์ของกระบวนการ (cm)(Hr)/(Sec.)(L)	ค่าเดดไทม์ (Sec.)
-1 %	-0.013	7
-2 %	-0.013	7
1 %	-0.015	9.5
2 %	-0.014	9.4
ค่าเฉลี่ยของสเต็ปลบ	-0.013	7
ค่าเฉลี่ยของสเต็ปบวก	-0.0145	9.45
ค่าเฉลี่ย	-0.1375	8.22

โมเดลความสัมพันธ์ที่ได้จากการเฉลี่ยค่าของการทำสเต็ปลบของตัวแปรปรับเปลี่ยน

$$G_{I_{BB}}^- = \frac{-0.013e^{-7s}}{s} \quad (7.33)$$

โมเดลความสัมพันธ์ที่ได้จากการทำสเต็มพวทของตัวแปรปรับเปลี่ยน คือ

$$G_{I_{BB}}^+ = \frac{-0.0145e^{-9.45S}}{s} \quad (7.34)$$

โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์กับระดับของเหลวที่ก้นหอที่ได้จากการเฉลี่ยค่าโมเดลของการทำสเต็มพวทและสเต็มพวท คือ

$$G_{I_{BB}} = \frac{-0.014e^{-8S}}{s} \quad (7.35)$$

ฉ. การตอบสนองของระดับในถังเก็บรีฟลักซ์ต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ดิสทิลเลต

การทดลองหาผลการตอบสนองของระดับที่ขอดหอต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ดิสทิลเลต สามารถทำได้โดยการปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมระดับในถังเก็บรีฟลักซ์แบบสเต็ปเพื่อปรับตำแหน่งการเปิดของวาล์วควบคุมสายผลิตภัณฑ์ดิสทิลเลต ที่สถานะคงตัว โดยมีอัตราการไหลของสารป้อน เท่ากับ 180 L/Hr อุณหภูมิที่ก้นหอ เท่ากับ 88.6 °C และอุณหภูมิขอดหอ เท่ากับ 81.2 °C การหาผลการตอบสนองของระดับของของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ต่อการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนกระทำที่สเต็ปต่าง ๆ คือ -1% +1% -2% และ +2% โดยให้ตัวแปรปรับเปลี่ยนตัวอื่นคงที่ ผลการตอบสนองของระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าโมเดลของการเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ดิสทิลเลตที่มีผลต่อระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์

ตารางที่ 7.7 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาโมเดลของการเปลี่ยนแปลงอัตรา
การไหลของผลิตภัณฑ์คิสทิลเลตที่มีต่อระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์

สตีพตัวแปรปรับเปลี่ยน (%ΔMV)	ค่าเกณฑ์กระบวนการ (cm)(Hr)/(Sec)(L)	ค่าเดดไทม์ (Sec.)
-1 %	-0.008	4.7
-2 %	-0.008	4.2
1 %	-0.006	4.7
2 %	-0.006	5.9
ค่าเฉลี่ยของสตีพลบ	-0.008	4.45
ค่าเฉลี่ยของสตีพบวก	-0.006	5.3
ค่าเฉลี่ย	-0.007	4.875

โมเดลความสัมพันธ์ที่ได้จากการเฉลี่ยค่าของการทำสตีพลบของตัวแปรปรับเปลี่ยน

$$G^-_{ID D} = \frac{-0.008e^{-4.5S}}{s} \quad (7.35)$$

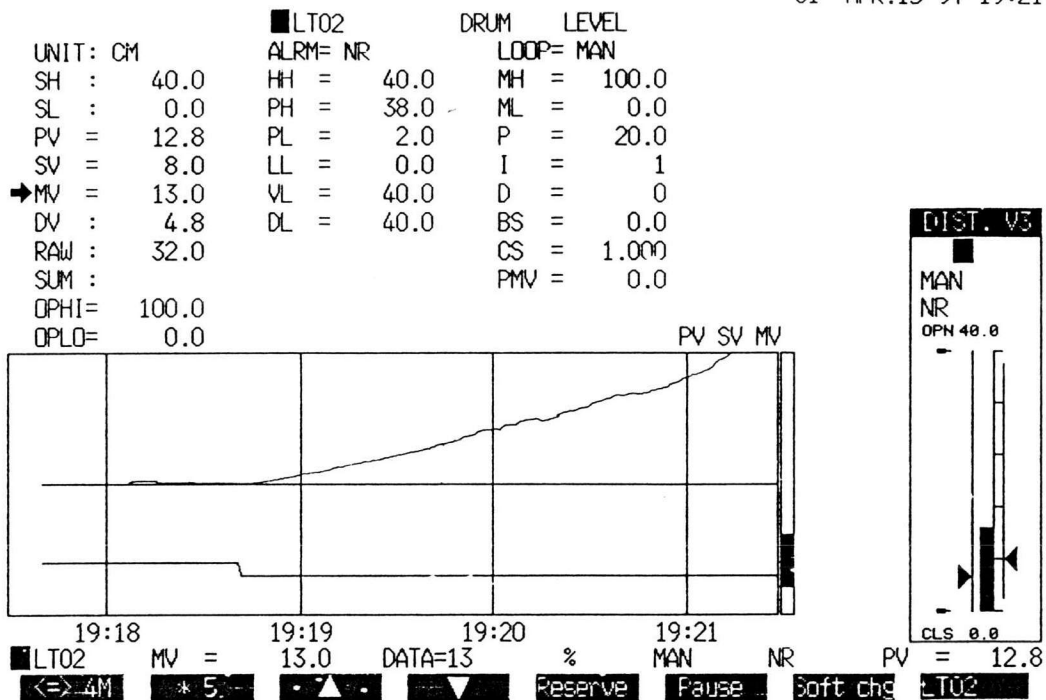
โมเดลความสัมพันธ์ที่ได้จากการเฉลี่ยค่าของการทำสตีพบวกของตัวแปรปรับเปลี่ยน

$$G^+_{ID D} = \frac{-0.006e^{-5.3S}}{s} \quad (7.36)$$

โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์คิสทิลเลตกับระดับของเหลว
ในถังเก็บรีฟลักซ์ที่ได้จากการเฉลี่ยค่าโมเดลของการทำสตีพลบและสตีพบวก คือ

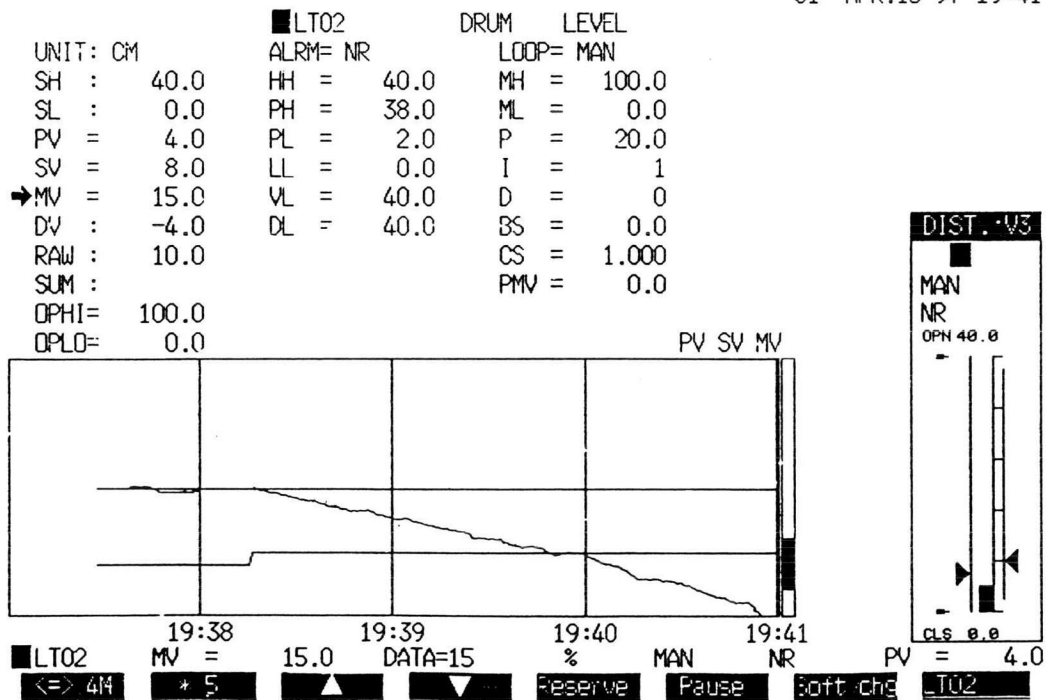
$$G_{ID D} = \frac{-0.007e^{-4.9S}}{s} \quad (7.37)$$

S1 APR.15 97 19:21

รูปที่ 7.14 การตอบสนองของระดับของของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ เมื่อ ΔMV เท่ากับ -1%

S1 APR.15 97 19:41

รูปที่ 7.15 การตอบสนองของระดับของของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ เมื่อ ΔMV เท่ากับ +1%

รูปที่ 7.14 แสดงผลการตอบสนองของระดับของของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ต่อการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ยอดหอที่ลดลงจาก 48 L/hr เป็น 45 L/Hr (ตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ลดลงแบบสเต็ป เท่ากับ -1% โดยค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนลดลงจาก 14% เป็น 13 %) ซึ่งผลการตอบสนองของกระบวนการจะมีลักษณะเช่นเดียวกับเส้นโค้งปฏิกิริยาของระดับที่กินหอ เมื่อนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา โดยการหาค่าความชันของเส้นโค้ง จะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการเท่ากับ $0.008 \text{ (cm)(Hr)/(Sec)(L)}$ และได้ค่าเดดไทม์ เท่ากับ 4.7

ผลการตอบสนองของระดับของของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ต่อการเปลี่ยนแปลงค่าอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ยอดหอที่เพิ่มขึ้นจาก 48 L/hr เป็น 51 L/Hr (ตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์เพิ่มขึ้นแบบสเต็ป เท่ากับ +1% โดยค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนเพิ่มขึ้นจาก 14% เป็น 15 %) แสดงได้ดังรูปที่ 7.15 เมื่อนำไปวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา โดยการหาค่าความชันของเส้นโค้ง จะได้ ค่าเกณฑ์ของกระบวนการ และค่าเดดไทม์ เท่ากับ $0.008 \text{ (cm)(Hr)/(Sec)(L)}$ และ 4.2 วินาที ตามลำดับ

ข. การตอบสนองของค่าอุณหภูมิสารควบแน่นต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตราการไหลของน้ำหล่อเย็น

น้ำหล่อเย็นสำหรับเครื่องควบแน่นถูกใช้เป็นตัวแปรปรับเปลี่ยนเพื่อการรักษาอุณหภูมิของหอกลั่น โดยเป็นตัวดึงพลังงานความร้อนออกจากหอ สารควบแน่นที่ได้จะถูกควบแน่นให้อยู่ในรูปของของเหลวอิ่มตัวหรือของเหลวที่อุณหภูมิต่ำกว่าจุดอิ่มตัวเล็กน้อย การ

หาผลการตอบสนองของอุณหภูมิสารควบแน่นต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตราการไหลของน้ำหล่อเย็นเพื่อทำการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา สำหรับใช้ในการหาทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของน้ำหล่อเย็นที่มีผลต่ออุณหภูมิสารควบแน่น การหาผลการตอบสนองของอุณหภูมิสารควบแน่นต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปของอัตราการไหลของน้ำหล่อเย็นทำได้ โดยการเปลี่ยนค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิสารควบแน่นที่สเต็ปต่าง ๆ คือ -5% +5% -8% +8% -10% และ +10%

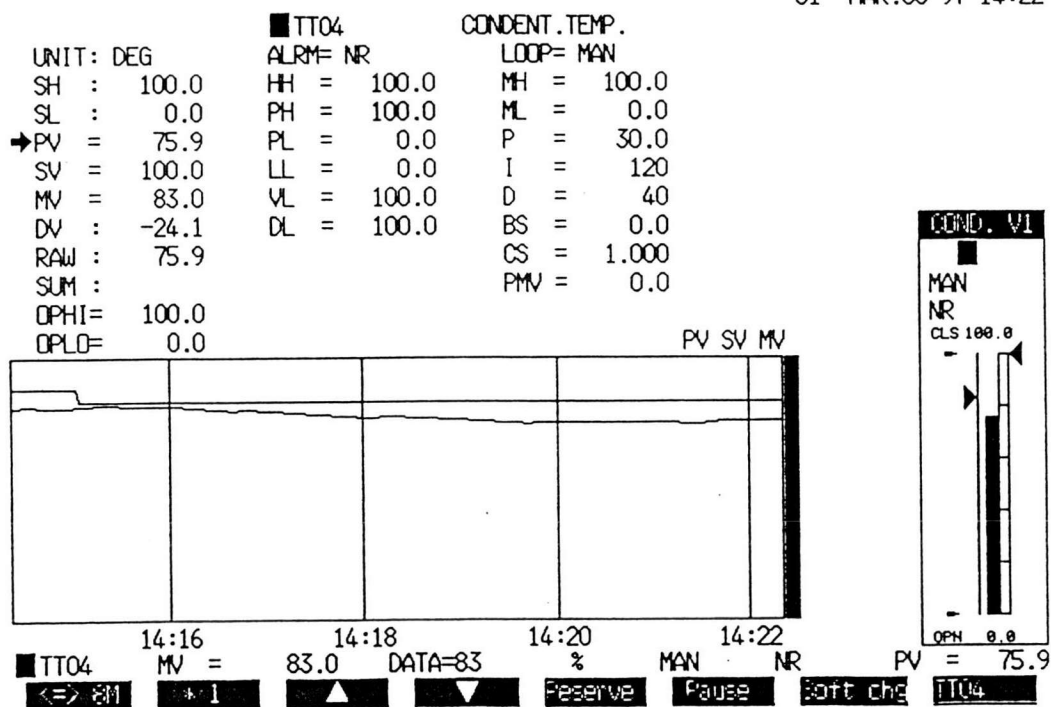
รูปที่ 7.16 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิสารควบแน่นเมื่อค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิสารควบแน่นลดลงจาก 88% เป็น 83% (สเต็ป เท่ากับ -5%) อุณหภูมิสารควบแน่นเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 81.2 °C อุณหภูมิยอดคหอสสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 75.9 °C เมื่อทำการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา จะได้ ค่าแกนของกระบวนการเท่ากับ 1.06 (°C)/(°MV) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 63 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 110 วินาที

รูปที่ 7.17 แสดงเส้นโค้งปฏิกิริยาของค่าอุณหภูมิสารควบแน่นเมื่อค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนของตัวควบคุมอุณหภูมิสารควบแน่นเพิ่มขึ้นจาก 83% เป็น 88% (สเต็ป เท่ากับ +5%) อุณหภูมิสารควบแน่นเริ่มต้นมีค่าเท่ากับ 76.0 °C อุณหภูมิยอดคหอสสุดท้ายมีค่าเท่ากับ 80.6 °C เมื่อทำการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยา จะได้ ค่าแกนของกระบวนการเท่ากับ 0.92 (°C)/(°MV) ค่าเดดไทม์มีค่าเท่ากับ 53 วินาที และค่าคงที่ของเวลามีค่าเท่ากับ 155 วินาที

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสเต็ปลบ คือ

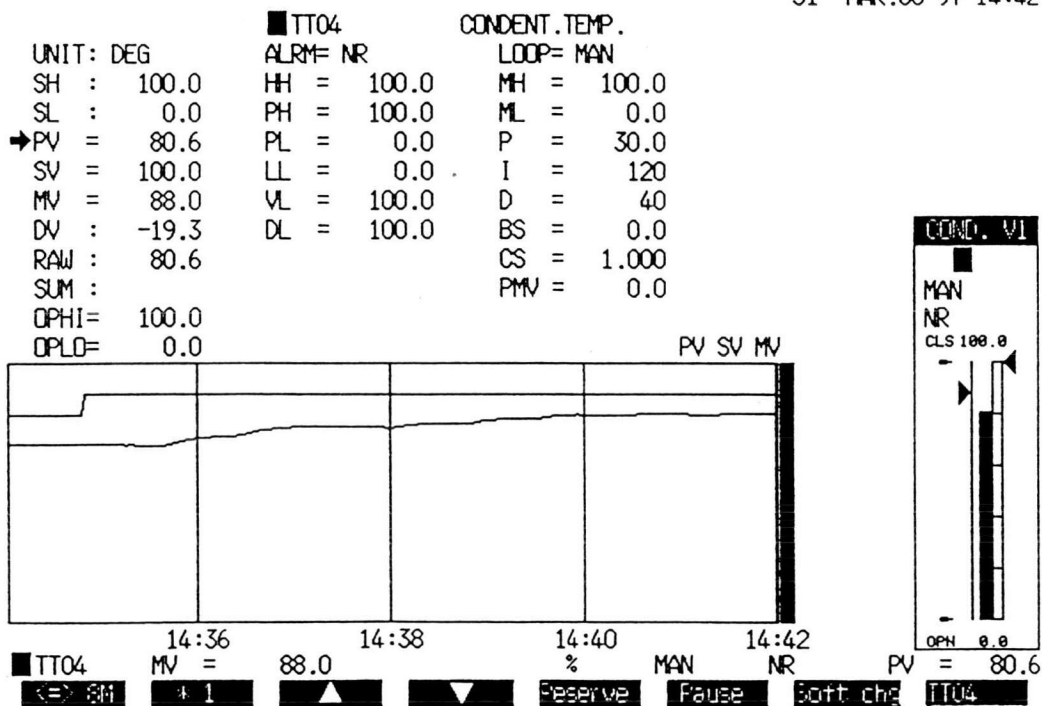
$$G^-_{T_c w}(s) = \frac{1.058e^{-49s}}{128s+1} \quad (7.38)$$

S1 MAR.08 97 14:22

รูปที่ 7.16 การตอบสนองของอุณหภูมิสารควบแน่น เมื่อ ΔMV เท่ากับ -5 %

S1 MAR.08 97 14:42

รูปที่ 7.17 การตอบสนองของอุณหภูมิสารควบแน่น เมื่อ ΔMV เท่ากับ +5 %

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยของการทำสตีพวค คือ

$$G_{T_c w}^+(s) = \frac{1.003e^{-46s}}{138s+1} \quad (7.39)$$

ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันเฉลี่ยค่าของการทำสตีพลบและสตีพวค คือ

$$G_{T_c w}(s) = \frac{1.031e^{-48s}}{133s+1} \quad (7.40)$$

ตารางที่ 7.8 ผลการวิเคราะห์เส้นโค้งปฏิกิริยาเพื่อหาค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรปรับเปลี่ยนของน้ำหล่อเย็นที่ทำให้เครื่องควบแน่นที่มีผลต่ออุณหภูมิสารควบแน่น

สตีพตัวแปรปรับเปลี่ยน (%ΔMV)	ค่าเกณฑ์กระบวนการ (°C)/(%MV)	ค่าคงที่ของเวลา (Sec.)	ค่าเดดไทม์ (Sec.)
-5 %	1.060	110	63
-8 %	0.975	120	50
-10 %	1.140	155	35
5 %	0.920	155	53
8 %	0.988	154	50
10 %	1.100	106	35
ค่าเฉลี่ยของสตีพลบ	1.058	128	49
ค่าเฉลี่ยของสตีพวค	1.003	138	46
ค่าเฉลี่ย	1.031	133	48

7.4 การสร้างแบบจำลองของหอกลิ้น

การสร้างแบบจำลองของหอกลิ้นเพื่อเลียนแบบกระบวนการกลั่นในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย การสร้างแบบจำลองของหอกลิ้นด้วยโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันโดยใช้โปรแกรม แมทแล็บ เพื่อเลียนแบบกระบวนการตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนหรือค่าตัวแปรอินพุท เมื่อลูปควบคุมเปิด การสร้างแบบจำลองของหอกลิ้นด้วยโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการ โดยการใช้ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่หาได้จากการวิเคราะห์เส้นโค้ง ปฏิกริยาของกระบวนการจริงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตัวแปรอินพุทแบบสเต็ปของการเพิ่มและแบบสเต็ปของการลด กับการใช้ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรอินพุทแบบสเต็ปของการเพิ่มและแบบสเต็ปของการลด นอกจากนี้ ยังสร้างแบบจำลองของหอกลิ้นโดยใช้โปรแกรม Apen Plus โดยการกำหนดค่าข้อมูลที่จำเป็นของโรงงานนำร่องเพื่อการกลั่น พร้อมทั้งค่าตัวแปรกระบวนการต่าง ๆ ของกระบวนการกลั่นที่สถานะคงตัว เพื่อทำการหาประสิทธิภาพของเทรย์ และเปรียบเทียบ โปรไฟล์ของอุณหภูมิที่ได้จากการสร้างแบบจำลองกับ โปรไฟล์ของอุณหภูมิที่ได้จากกระบวนการกลั่นจริง

7.4.1 การสร้างแบบจำลองของหอกลิ้นด้วยโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันโดยใช้โปรแกรม แมทแล็บ

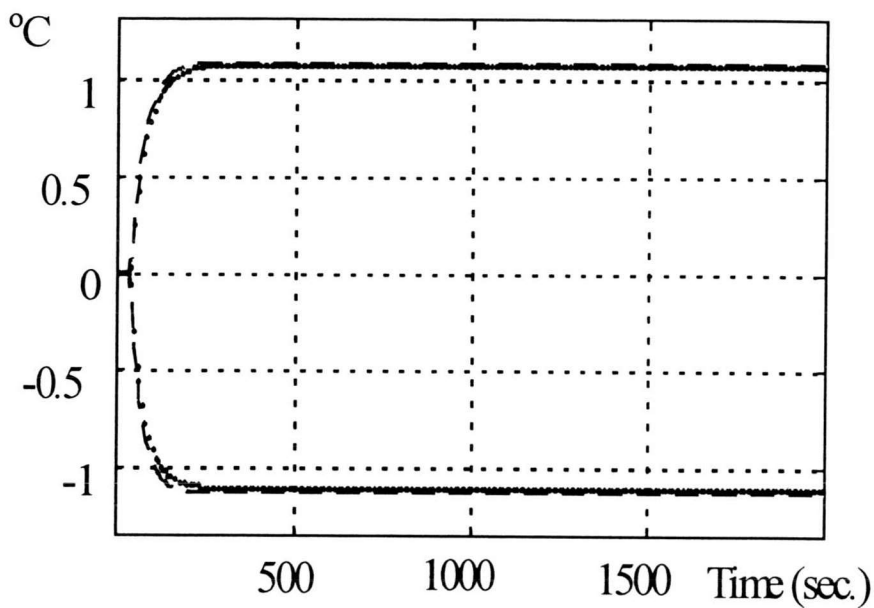
การตอบสนองของตัวแปรกระบวนการที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเต็ปเพิ่มขึ้นและการลดลงของตัวแปรอินพุทนั้นเป็นลักษณะแบบไม่สมมาตร ซึ่งสามารถหาโมเดลแบบทรานส์

เฟอร์ฟังก์ชันได้ 2 โมเดล นั่นคือ โมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเพิ่มค่าตัวแปรอินพุทแบบสเคิร์ฟและโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการลดค่าตัวแปรอินพุทแบบสเคิร์ฟ ในที่นี้ หากลันจะสมมุติในเป็นกระบวนการแบบสมมาตร โดยการใช้โมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเฉลี่ยในการอธิบายลักษณะการตอบสนองของตัวแปรกระบวนการต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเคิร์ฟของตัวแปรอินพุทเมื่อถูกเปิด ดังนั้น ในหัวข้อนี้จะทำการเปรียบเทียบผลของทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากการเฉลี่ยกับทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากการทำสเคิร์ฟเพิ่มและการทำสเคิร์ฟลด โดยใช้โปรแกรม แมทแล็บ ช่วยในการเลียนแบบกระบวนการ ดังแสดงในรูปที่ 7.18 ถึงรูปที่ 7.25 เป็นการแสดงผลการเลียนแบบการตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการ ได้แก่ อุณหภูมิยอดหอและอุณหภูมิกันหอ ต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเคิร์ฟของค่าตัวแปรอินพุทซึ่งได้แก่ อัตราการไหลของรีฟลักซ์ และอัตราการให้ความร้อนของไอน้ำ เมื่อถูกควบคุมเปิดของกระบวนการที่มีลักษณะแบบไม่สมมาตร (แทนด้วยเส้น -----) รวมทั้งการแสดงผลการเลียนแบบการตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเคิร์ฟของค่าตัวแปรอินพุท เมื่อถูกควบคุมเปิดของโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากการเฉลี่ยที่สมมุติให้เป็นระบบแบบสมมาตร (แทนด้วยเส้น .....

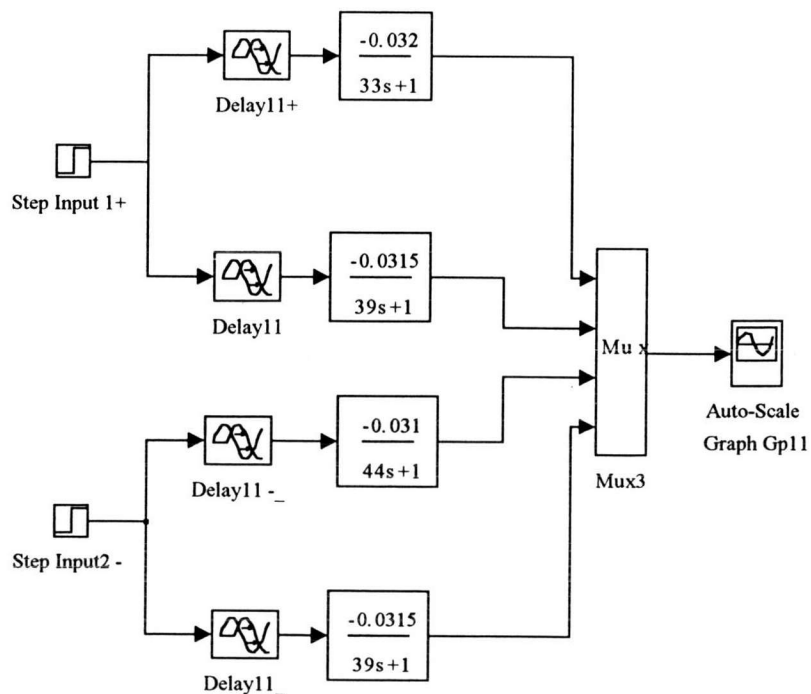
รูปที่ 7.18 การแสดงผลการเลียนแบบการตอบสนองของค่าอุณหภูมิยอดหอกลัน ต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสเคิร์ฟของอัตราการไหลของรีฟลักซ์ เมื่อถูกควบคุมเปิดของกระบวนการที่มีลักษณะแบบไม่สมมาตรแทนด้วยทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากการทำสเคิร์ฟเพิ่มและการทำสเคิร์ฟลด และการแสดงผลการเลียนแบบการตอบสนองของค่าอุณหภูมิกันหอกลันต่อการ

เปลี่ยนแปลงแบบสตีพของอัตรการไหลของรีฟลักซ์ เมื่อลูปควบคุมเปิดของโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากการเฉลี่ยที่สมมุติให้เป็นระบบแบบ สมมาตร ซึ่งสามารถแสดงบล็อกไดอะแกรม ดังรูปที่ 7.19

รูปที่ 7.19 เป็นการแสดงบล็อกไดอะแกรม ของซิมูลิงค์ในโปรแกรมเม็ทแล็บเพื่อการแสดงผลการเลียนแบบการตอบสนองของค่าอุณหภูมิยอคหอกั่นต่อการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพของอัตรการไหลของรีฟลักซ์ เมื่อลูปควบคุมเปิดของกระบวนการสมมาตรและกระบวนการไม่สมมาตร ซึ่งจะเห็นได้ว่าเส้นโค้งการตอบสนองของทั้งสองไม่แตกต่างกันนัก แสดงว่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากการเฉลี่ยสามารถนำมาใช้เป็นโมเดลของการตอบสนองของค่าอุณหภูมิยอคหอกั่นต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตรการไหลของรีฟลักซ์ได้ และเช่นเดียวกันทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันที่ได้จากการเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงตัวแปรอินพุทที่มีผลต่อตัวแปรกระบวนการอื่น ๆ ได้แก่ ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตรการให้ความร้อนของไอน้ำที่มีผลต่ออุณหภูมิยอคหอกั่น ทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตรการไหลของรีฟลักซ์ที่มีผลต่ออุณหภูมิยอคหอกั่น และทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของการเปลี่ยนแปลงอัตรการให้ความร้อนของไอน้ำที่มีผลต่ออุณหภูมิยอคหอกั่น ก็สามารถใช้แทนโมเดลของกระบวนการได้ ดังแสดงผลการเลียนแบบผลการตอบสนองของค่าตัวแปรกระบวนการต่าง ๆ ในรูปที่ 7.20 รูปที่ 7.22 และรูปที่ 7.24

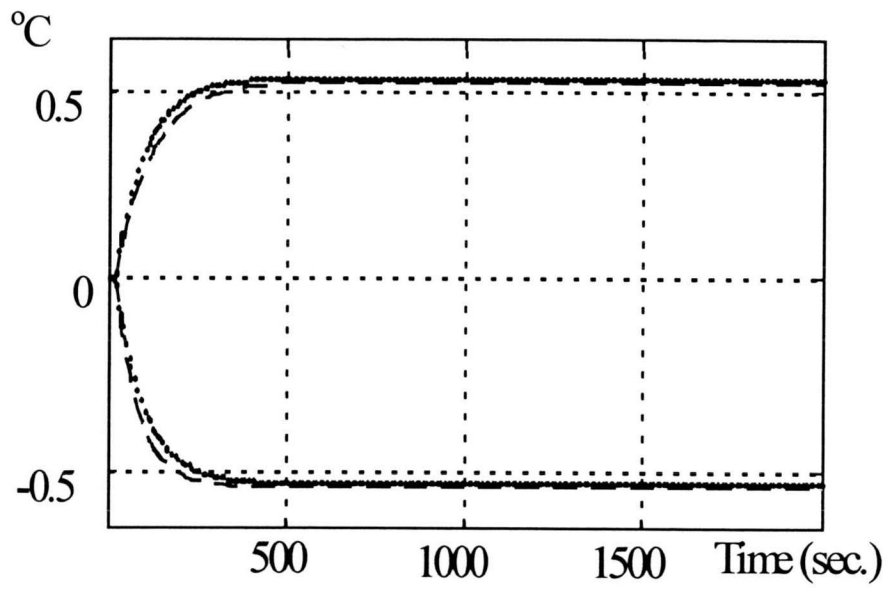

รูปที่ 7.18 การเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิของคห่อต่อสเต็มของรีฟลักซ์

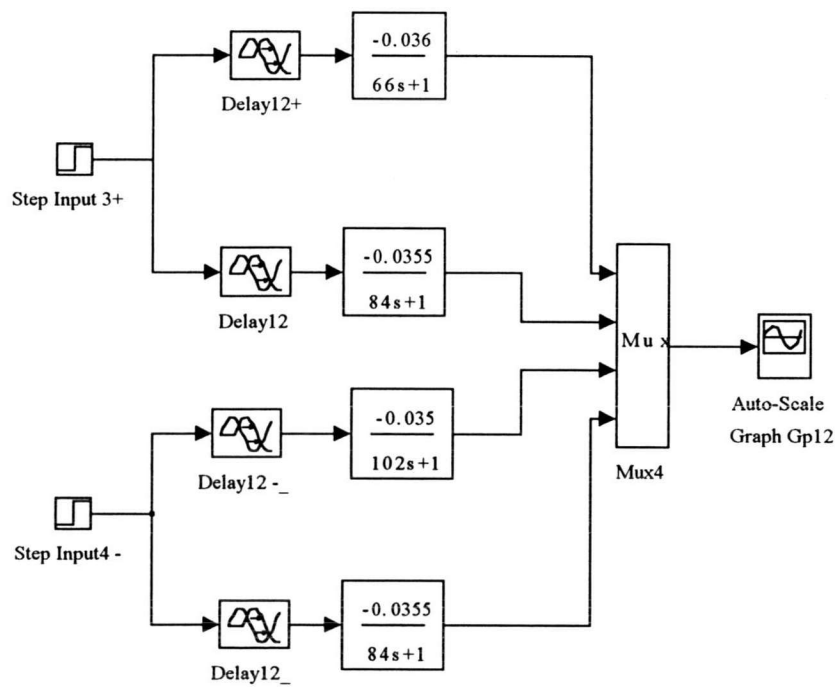

รูปที่ 7.19 บล็อกไดอะแกรมการเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิของคห่อต่อสเต็มของรีฟลักซ์

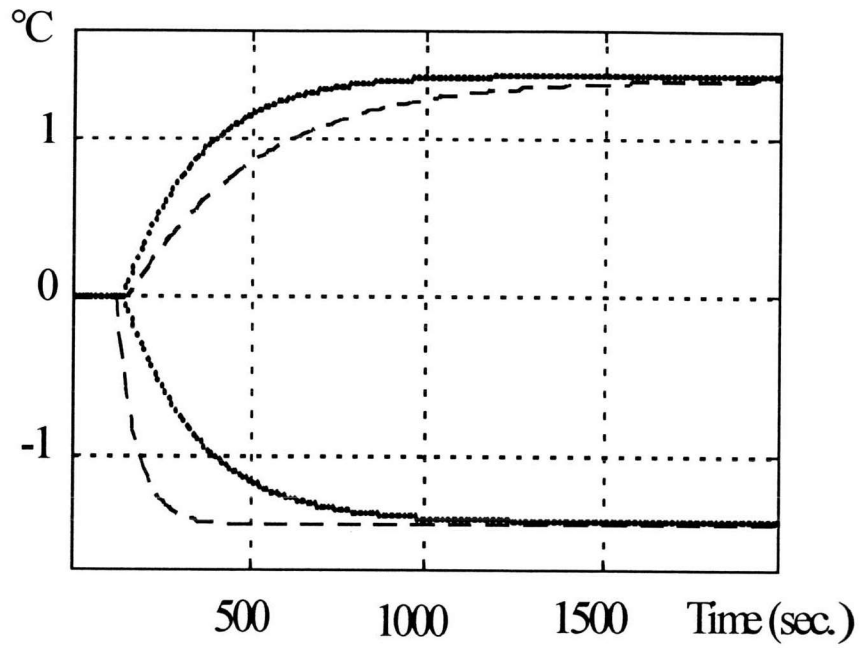

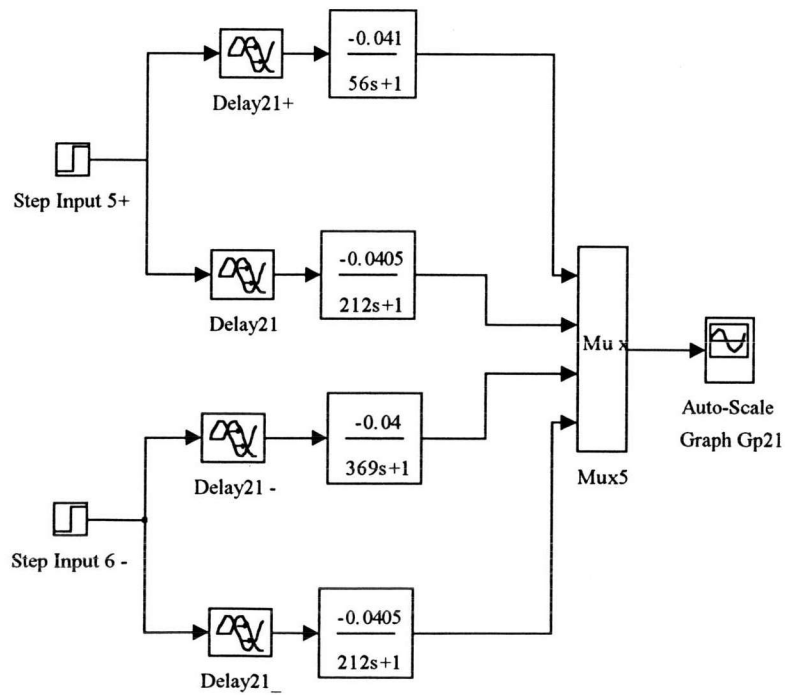
รูปที่ 7.20 การเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิของคอกต่อสเต็มของไอน้ำ

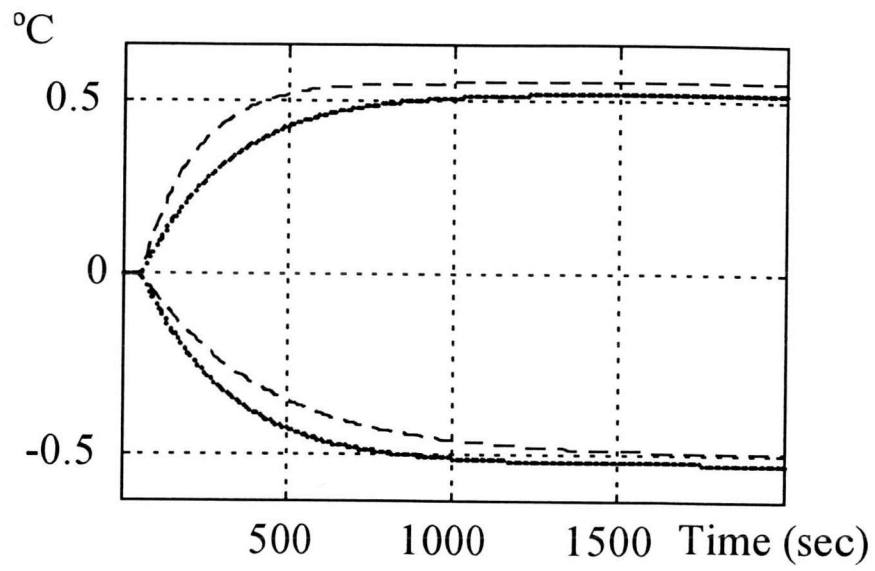
รูปที่ 7.21 บล็อกโคอะแกรมการเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิของคอกต่อสเต็มของไอน้ำ

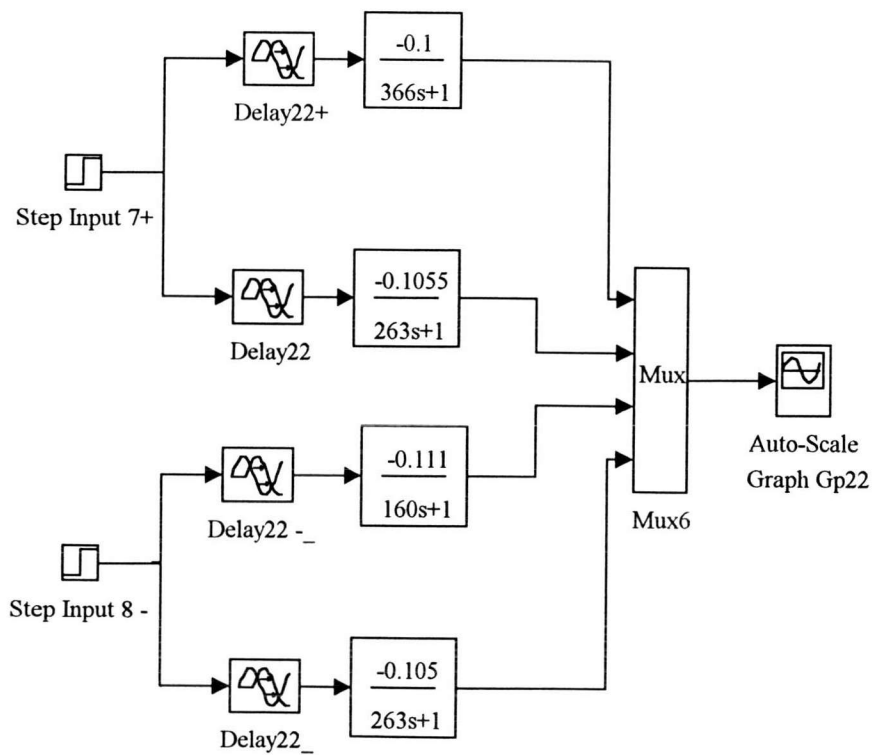
รูปที่ 7.22 การเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิกันห่อต่อสตีพของรีฟลักซ์

รูปที่ 7.23 บล็อกโคอะแกรมการเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิกันห่อต่อสตีพของรีฟลักซ์

รูปที่ 7.24 การเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิกันหอต่สเติพของไอน้ำ

รูปที่ 7.25 บล็อกไดอะแกรมการเขียนแบบผลการตอบสนองของอุณหภูมิกันหอต่สเติพของไอน้ำ

7.4.2 การการสร้างแบบจำลองของหอกลิ้นโดยใช้ Aspen Plus

การเลียนแบบกระบวนการกลั่นของโรงงานนำร่องหอกลิ้นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Aspen Plus โดยการกำหนดค่าข้อมูลที่จำเป็นของโรงงานนำร่องเพื่อการกลั่น พร้อมทั้งค่าตัวแปรกระบวนการต่าง ๆ ของกระบวนการกลั่นที่สถานะคงตัว เพื่อทำการหาประสิทธิภาพของเทรย์ ซึ่งสามารถแสดงไดอะแกรมได้ดังรูปที่ 7.26 หอกลิ้นประกอบด้วยเทรย์ 17 เทรย์ รวมเครื่องควบแน่นและหม้อต้มซ้ำด้วย โดยกำหนดให้เครื่องควบแน่นเป็นเทรย์ที่ 1 และหม้อต้มซ้ำเป็นเทรย์ที่ 17

ข้อมูลของโรงงานนำร่องหอกลิ้นที่สถานะคงตัวสามารถแสดงได้ดังนี้

1. สารป้อน

- อัตราการป้อนสารผสมเอทานอล 30 % กับ น้ำ 70 % โดยน้ำหนัก เท่ากับ 165 Kg/Hr
- อุณหภูมิของสารป้อนก่อนเข้าหอกลิ้นที่ตำแหน่งเทรย์ป้อนที่ 13 เท่ากับ 84 °C
- ความหนาแน่นของสารป้อนที่อุณหภูมิ 30 °C เท่ากับ 0.917 Kg/L

2. รีฟลักซ์

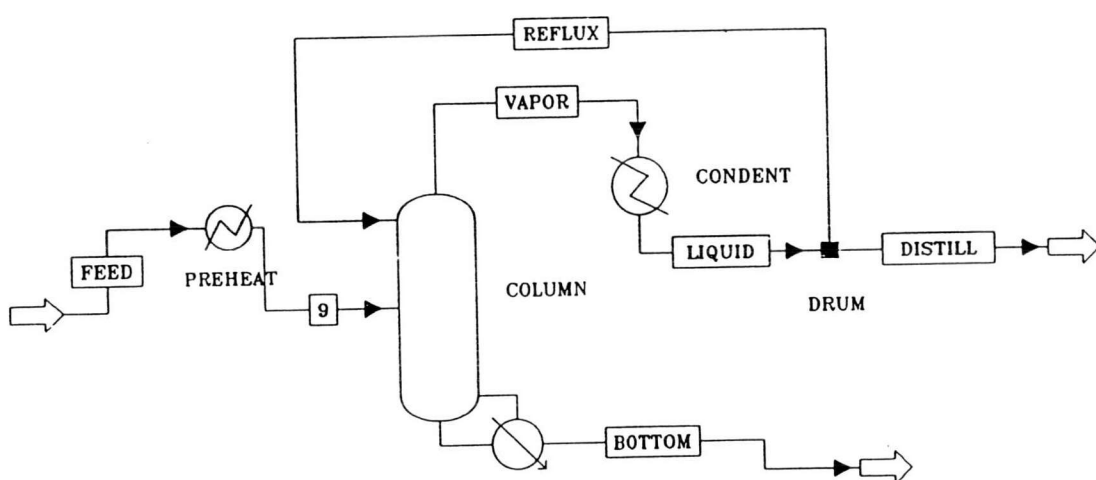
- อัตราการไหลของรีฟลักซ์ เท่ากับ 23 Kg/Hr
- อุณหภูมิของรีฟลักซ์ก่อนกลับเข้าหอกลิ้นโดยประมาณ เท่ากับ 55 °C
- ความหนาแน่นของรีฟลักซ์ที่อุณหภูมิ 55 °C เท่ากับ 0.917 Kg/L

3. ผลิตภัณฑ์

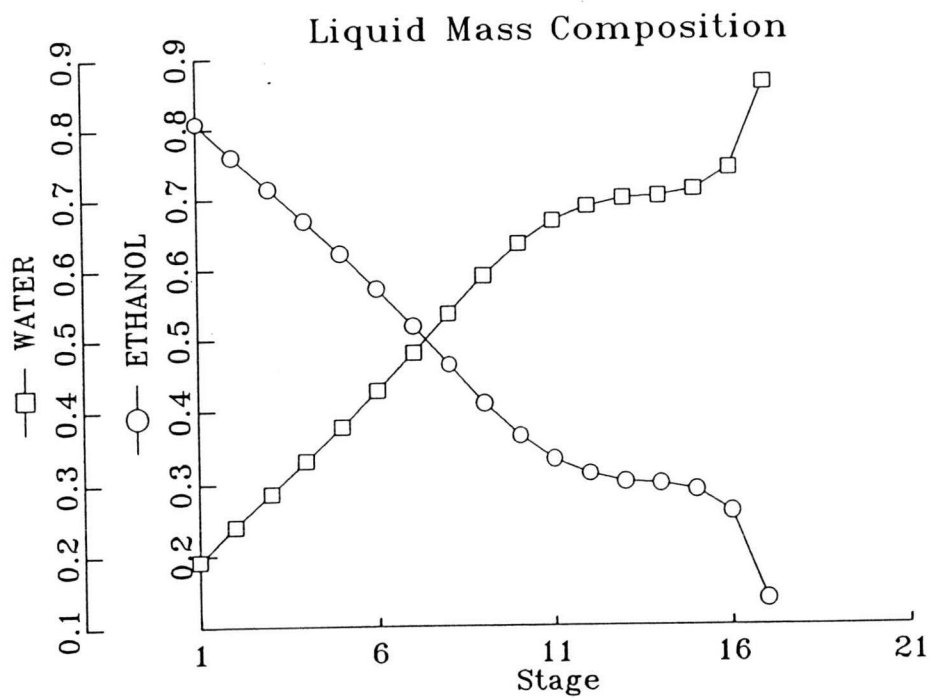
- ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ดิสทิลเลต เท่ากับ 86 % โดยน้ำหนักของเอทานอล

- ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ก้นหอกกลับ เท่ากับ 14 % โดยน้ำหนักของเอทานอล
  - อัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ดิสทิลเลต เท่ากับ 37 Kg/Hr
  - อัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ก้นหอกกลับ เท่ากับ 128 Kg/Hr
  - ความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์ดิสทิลเลตที่อุณหภูมิ 55 °C เท่ากับ 0.768 Kg/L
  - ความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์ก้นหอกที่อุณหภูมิ 88.6 °C เท่ากับ 0.895 Kg/L
4. อุณหภูมิยอดหอกกลับที่ตำแหน่งเทรย์ที่ 6 เท่ากับ 81.2 °C
  5. อุณหภูมิก้นหอกกลับที่ตำแหน่งฐานหอ (หม้อต้มซ้ำ) เท่ากับ 88.6 °C

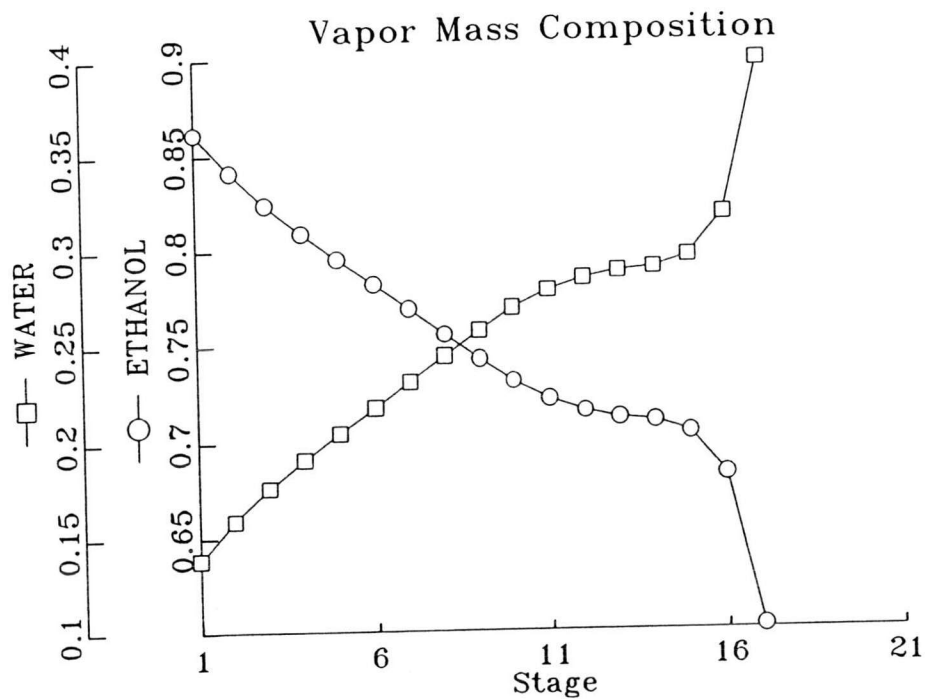
ผลการเลียนแบบกระบวนการกลั่นของโรงงานนําร่องหอกกลับด้วยโปรแกรม Apen Plus สามารถหาประสิทธิภาพของเมอร์ฟีรี่ (Murphree Efficiency) ได้เท่ากับ 0.85 พร้อมทั้งสามารถแสดงผลการเลียนแบบกระบวนการกลั่นของโรงงานนําร่องหอกกลับได้ ดังแสดงในรูปที่ 7.27 ถึงรูปที่ 7.29 (ข้อมูลการเลียนแบบกระบวนการกลั่นแสดงในภาคผนวก ค.)

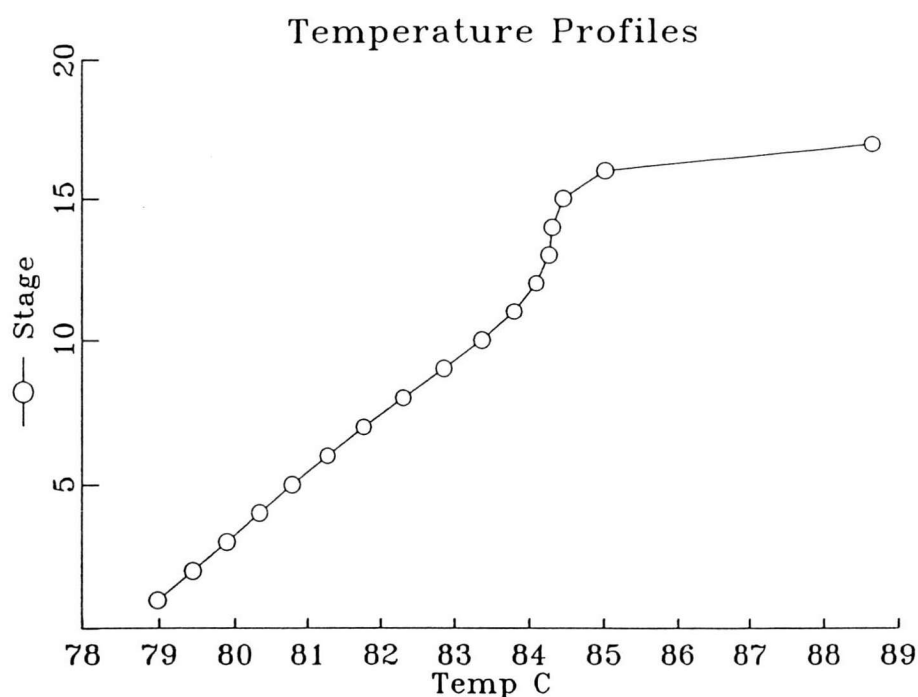
รูปที่ 7.26 โคอะแกรมการเลียนแบบกระบวนการของโรงงานนําร่องหอกกลับด้วยโปรแกรม Apen Plus

รูปที่ 7.27 โปรไฟล์แสดงส่วนประกอบโดยน้ำหนักในของเหลวในแต่ละเทรย์

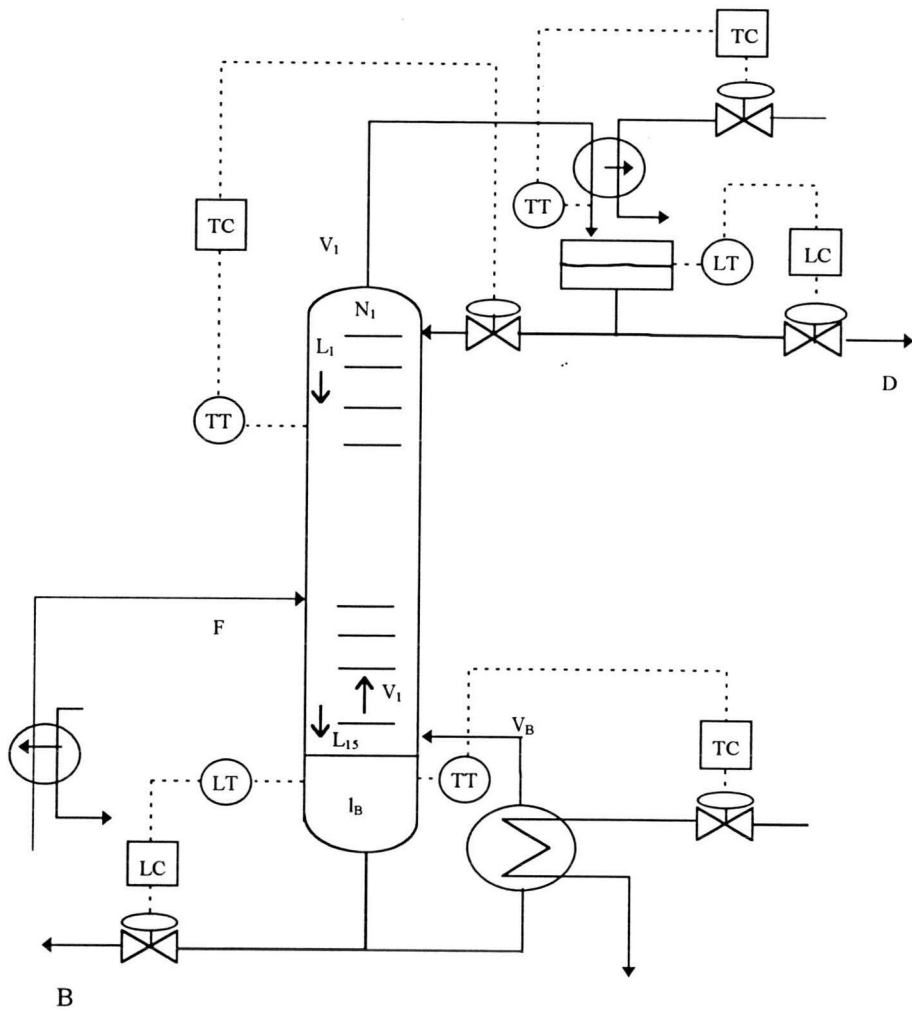
รูปที่ 7.28 โปรไฟล์แสดงส่วนประกอบโดยน้ำหนักในไอในแต่ละเทรย์

รูปที่ 7.29 โพรไฟล์แสดงอุณหภูมิของหอกลิ้นในแต่ละเทรย์

7.5 การควบคุมโรงงานนำร่องเพื่อการกลั่น

ในการควบคุมกระบวนการกลั่นของโรงงานนำร่องหอกลิ้นนี้ ประกอบด้วยลูปควบคุม 5 ลูป ได้แก่ อุณหภูมิยอดหอกถูกควบคุมด้วยอัตราการไหลของรีฟลักซ์ อุณหภูมิก้นหอกถูกควบคุมด้วยอัตราการให้ความร้อนของไอน้ำแก่หม้อต้มซ้ำ ระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ถูกควบคุมด้วยอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์คิสทิลเลต ระดับของเหลวที่ฐานหอกถูกควบคุมด้วยอัตราการไหลของผลิตภัณฑ์ก้นหอก และอุณหภูมิสารควบแน่นถูกควบคุมด้วยอัตราการไหลของน้ำหล่อเย็น ดังแสดงในรูปที่ 7.30 ซึ่งจะแสดงผลการควบคุมต่าง ๆ ต่อไป

รูปที่ 7.30 ระบบการควบคุมหอกลั่น

7.5.1 ตัวควบคุมแบบพีไอดี

อัลกอริทึมการควบคุมที่ใช้ในโรงงานนำร่องเพื่อการกลั่นนี้เป็นแบบพีไอดี พารามิเตอร์ของตัวควบคุม ได้แก่ แบนด์สตัดส่วน ค่าช่วงเวลาอินทิกรัล และค่าเวลาอนุพันธ์ สามารถหาได้

จากวิธีของซิกเลอร์-นิโกลส์ (Ziegler-Nicoles Method) โดยการหาจากทรานส์เฟอ์ฟังก์ชันเมื่อ ลูฟเปิด และการหาผลการแกว่งของระบบเมื่อลูฟปิด แล้วทำการปรับละเอียดอีกครั้ง

ก. ค่าพีไอดีของทรานส์เฟอ์ฟังก์ชันเมื่อลูฟเปิด

จากทรานส์เฟอ์ฟังก์ชันของกระบวนการอันดับหนึ่งแบบมีเดไทม์ ซึ่งแสดงได้ดังนี้

$$G(s) = \frac{K_p e^{-\theta s}}{1 + \tau s}$$

ค่าพีไอดีหาได้จาก

$$K_c = 1.2/\theta R$$

$$I = 2.0\theta$$

$$D = 0.5\theta$$

เมื่อ $R =$ ความชันของเส้นโค้งต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอินพุท

$$= \left(\frac{\Delta PV}{\tau} \right) / \Delta MV$$

นั่นคือ $R = \frac{K_p}{\tau}$ และ $P = \frac{100}{K_c}$

ข. ค่าพีไอดีของการหาผลการแกว่งของระบบเมื่อลูฟปิด

การปรับเครื่องควบคุมโดยวิธีการหาผลการแกว่งของระบบเมื่อลูฟควบคุมปิดต่างจาก วิธีการหาจากทรานส์เฟอ์ฟังก์ชันเมื่อลูฟควบคุมเปิด เนื่องจากไม่จำเป็นต้องเปิดลูฟควบคุมเพื่อ ทำงานแบบแมนนวล ทำให้สามารถทดสอบและปรับเครื่องควบคุมในกระบวนการได้โดยตรง การปรับเครื่องควบคุมโดยวิธีหาผลการแกว่งของระบบปิดมีขั้นตอน ดังนี้

1. ปรับกระบวนการให้ระบบอยู่ในสถานะคงตัวที่จุดปฏิบัติการ

2. ควบคุมกระบวนการด้วยตัวควบคุมแบบพีเพียงอย่างเดียว (โดยตั้งค่า ω เท่ากับ 9999 และคิ เท่ากับ 0)
3. เปลี่ยนเซ็ทพอยท์และสังเกตผลการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรกระบวนการ แล้วปรับค่าพี จนกว่าค่าตัวแปรกระบวนการแกว่งด้วยขนาดและความถี่คงที่
4. บันทึกค่าพีของตัวควบคุมที่ทำให้ค่าตัวแปรกระบวนการแกว่งด้วยความถี่และขนาดคงที่ และวัดค่าคาบเวลาของการแกว่งนั้น
5. คำนวณค่าพีไอดีจากสมการของซิกเกอร์-นิโคล ดังนี้

$$P = 1.7 P_{cr}$$

$$I = 0.5 T_{cr}$$

$$D = 0.125 T_{cr}$$

เมื่อ P_{cr} คือ ค่าพีของตัวควบคุมที่ทำให้ค่าตัวแปรกระบวนการแกว่งด้วยความถี่และขนาดคงที่ และ T_{cr} คือ คาบเวลาของการแกว่งที่ความถี่และขนาดคงที่ในหน่วยวินาที

ตัวอย่าง การหาค่าพีไอดีจากทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันของตัวควบคุมอุณหภูมิกันห่อ ซึ่งค่าทรานส์เฟอร์ฟังก์ชัน ได้แก่

$$G_{TBL}(s) = \frac{0.101e^{-51s}}{263s+1}$$

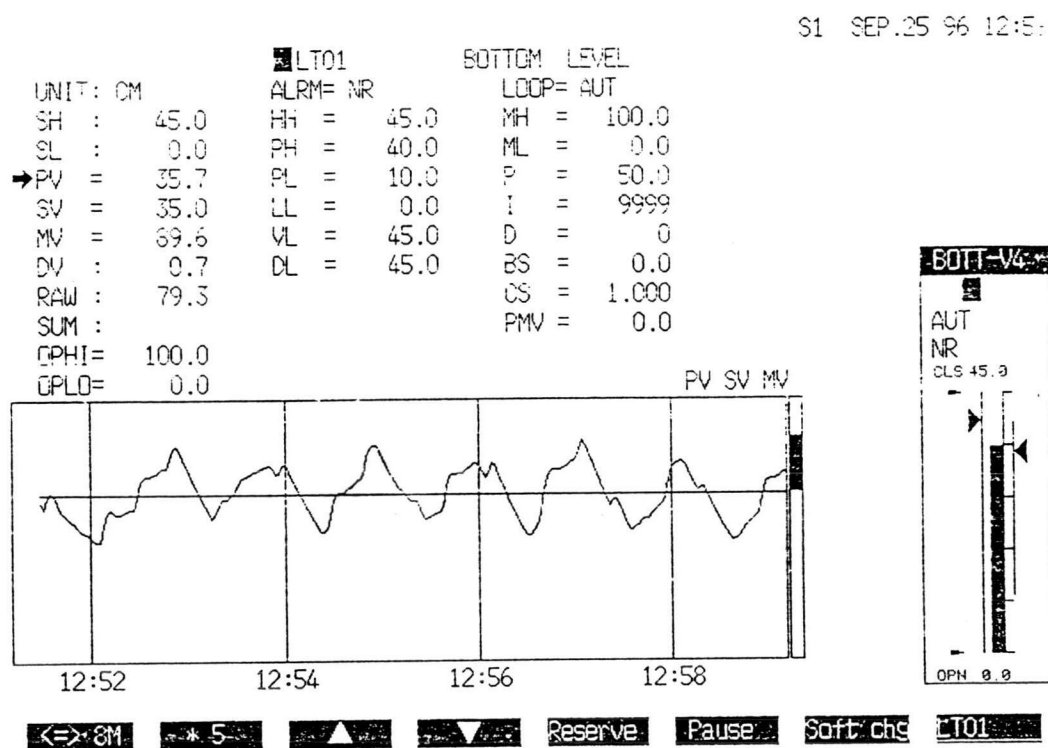
$$\begin{aligned} P &= \frac{100K\theta}{1.2\tau} \\ &= \frac{(100)(0.1055)(51)}{(1.2)(263)} \\ &= 1.7 \end{aligned}$$

I = 105

D = 25

เมื่อทำการปรับละเอียดโดยการทดลองควบคุมกระบวนการจริงจะได้ค่า พี เท่ากับ 7 ไอ เท่ากับ 80 และ ดี เท่ากับ 25

ตัวอย่าง การหาค่าพีไอดีจากการหาผลการแกว่งของระบบเมื่อลูปิด ของตัวควบคุม ระดับของเหลวที่ก้นหอ ดังแสดงในรูปที่ 7.31 ค่าพีที่ทำให้ค่าระดับของเหลวที่ก้นหอเกิดการแกว่งที่ความถี่และขนาดคงที่มีค่า เท่ากับ 50 และสามารถวัดคาบเวลาของการแกว่งได้ เท่ากับ 71 วินาที ดังนั้น ค่าพีไอดีของตัวควบคุม ได้แก่

รูปที่ 7.31 การแกว่งที่ความถี่และขนาดคงที่ของระดับของเหลวที่ก้นหอ

$$P = (1.7)(50)$$

$$= 85$$

$$I = (0.5)(71)$$

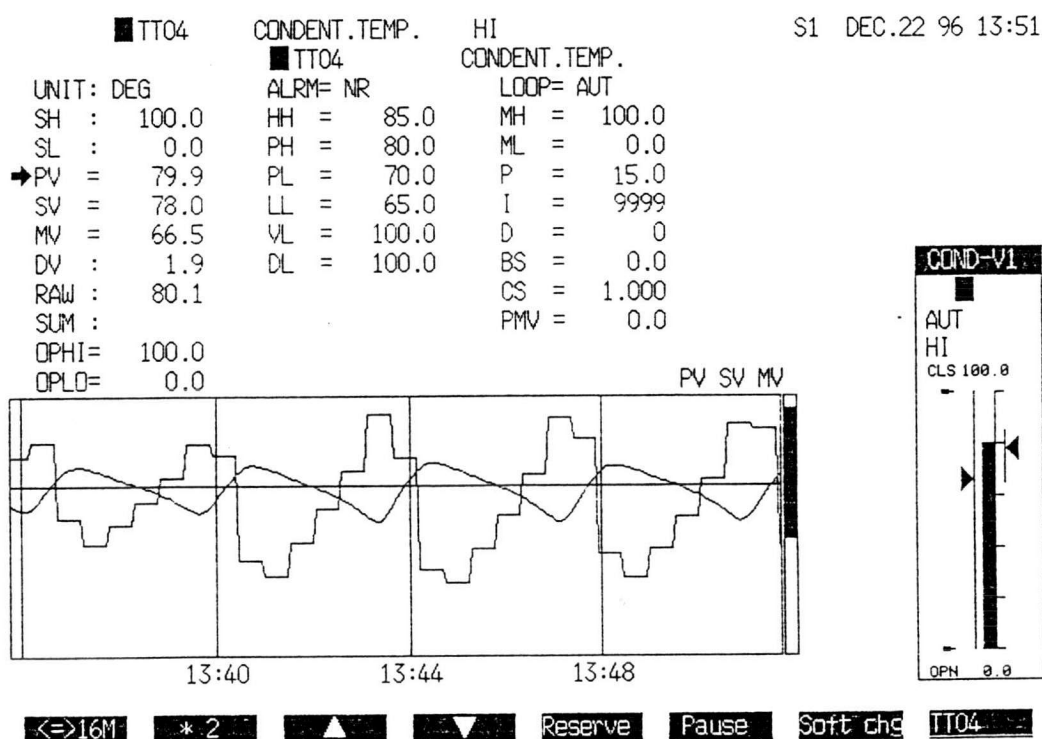
$$= 35.5$$

$$D = (0.125)(71)$$

$$= 8.875$$

เมื่อทำการปรับละเอียดโดยการทดลองการควบคุมของตัวควบคุมระดับของเหลวที่กั้นหอ จะได้

ค่าพี เท่ากับ 70 ค่าดี เท่ากับ 35 และค่าไอ เท่ากับ 9

รูปที่ 7.32 การแกว่งที่ความถี่และขนาดคงที่ของอุณหภูมิของสารควบแน่น

พารามิเตอร์ของตัวควบคุมต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 7.9

ตารางที่ 7.9 พารามิเตอร์ของตัวควบคุมแบบพีไอดี

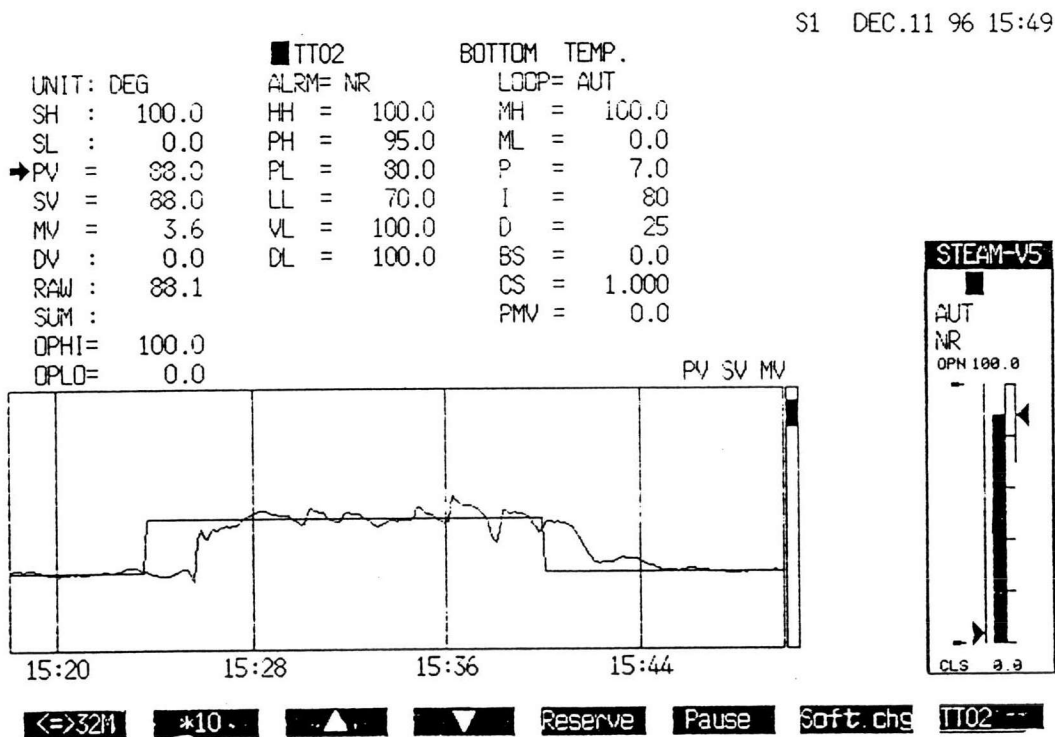
ตัวควบคุม	แบนด์สัด ส่วน	ค่าเวลาอินทิกรัล (วินาที)	ค่าเวลาอนุพันธ์ (วินาที)	แอกชัน (ตรง/ ผกผัน)
อุณหภูมิกันห่อ	7	80	25	ตรง
อุณหภูมียอคห่อ	80	60	15	ผกผัน
ระดับของเหลวที่ กันห่อ	70	35	9	ผกผัน
ระดับของเหลวใน ถังเก็บรีฟลักซ์	45	15	0	ตรง
อุณหภูมิสาร ควบแน่น	26.5	120	30	ผกผัน

7.5.2 การทดสอบตัวควบคุม

ผลการทดสอบการควบคุมของตัวควบคุมต่าง ๆ สามารถแสดงได้ดังนี้

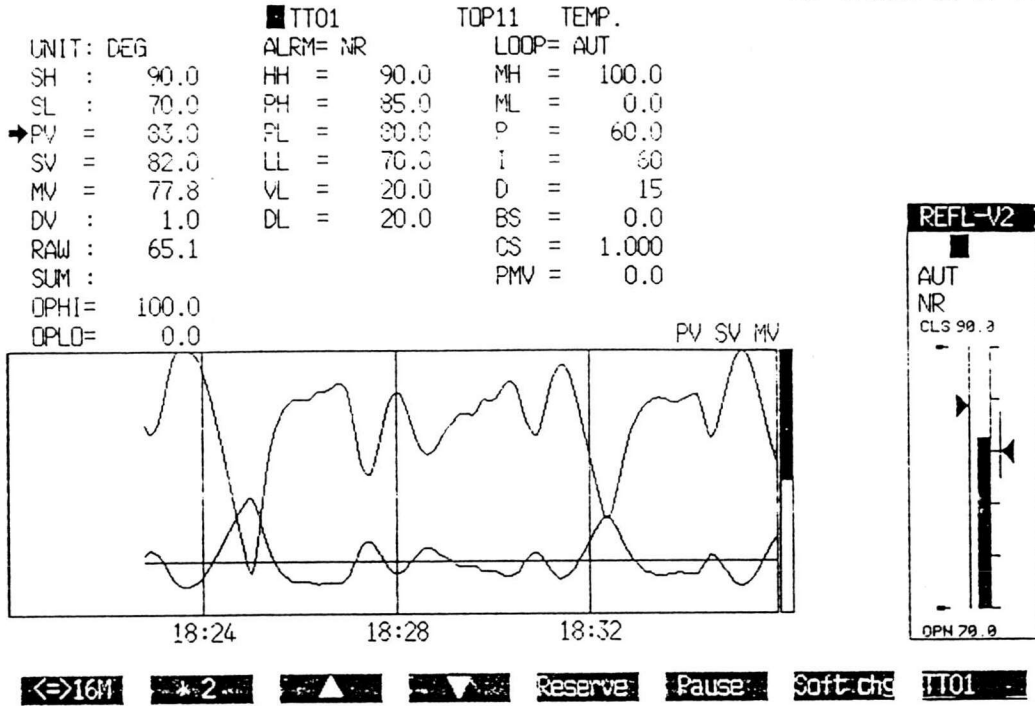
การทดสอบตัวควบคุมอุณหภูมิกันห่อกลับ โดยการเปลี่ยนเซ็ทพอยท์แบบสตีพสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 7.33 เป็นการควบคุมของตัวควบคุมอุณหภูมิกันห่อ เมื่อเซ็ทพอยท์มีการเปลี่ยนแปลงแบบสตีพจากที่อุณหภูมิเท่ากับ 88 °C เป็นอุณหภูมิเท่ากับ 90 °C และการเปลี่ยนแปลงจากที่อุณหภูมิเท่ากับ 90 °C เป็นอุณหภูมิเท่ากับ 88 °C ตามลำดับ โดยอุณหภูมียอคห่อที่เทอร์ย์

11 เท่ากับ 81.2°C ผลที่ได้ คือ ระบบสามารถปรับเข้าสถานะคงตัวที่เซ็ทพอยท์ที่ต้องการได้ และเมื่อมีการรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิยอคหอ นั่นคือ มีตัวรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราการไหลของรีฟลักซ์ ตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอสสามารถปรับค่าตัวแปรปรับ เปลี่ยนเพื่อรักษาอุณหภูมิเซ็ทพอยท์ให้คงเดิมได้ ดังแสดงในรูปที่ 7.34 การควบคุมของตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอกลับ (รูปล่าง) เมื่อกระบวนการมีการรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงของ อุณหภูมิยอคหอกลับ (รูปบน) เซ็ทพอยท์ของตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอมีค่าเท่ากับ 88.5°C

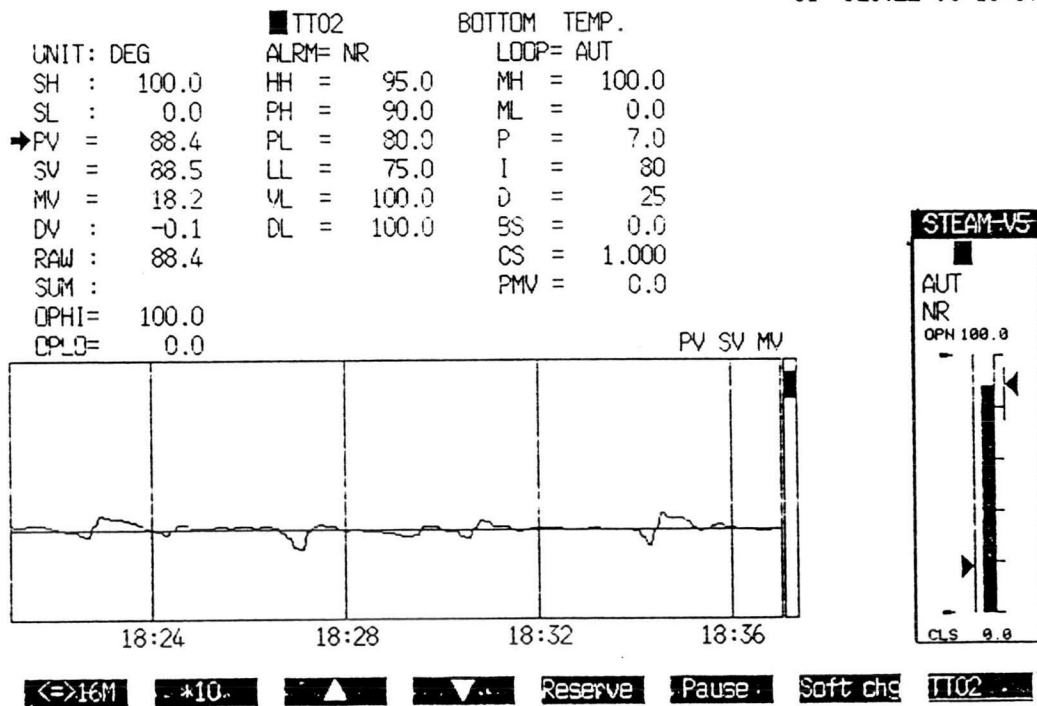

รูปที่ 7.33 การควบคุมอุณหภูมิกันหอกลับเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเซ็ทพอยท์

S1 DEC.22 96 18:35

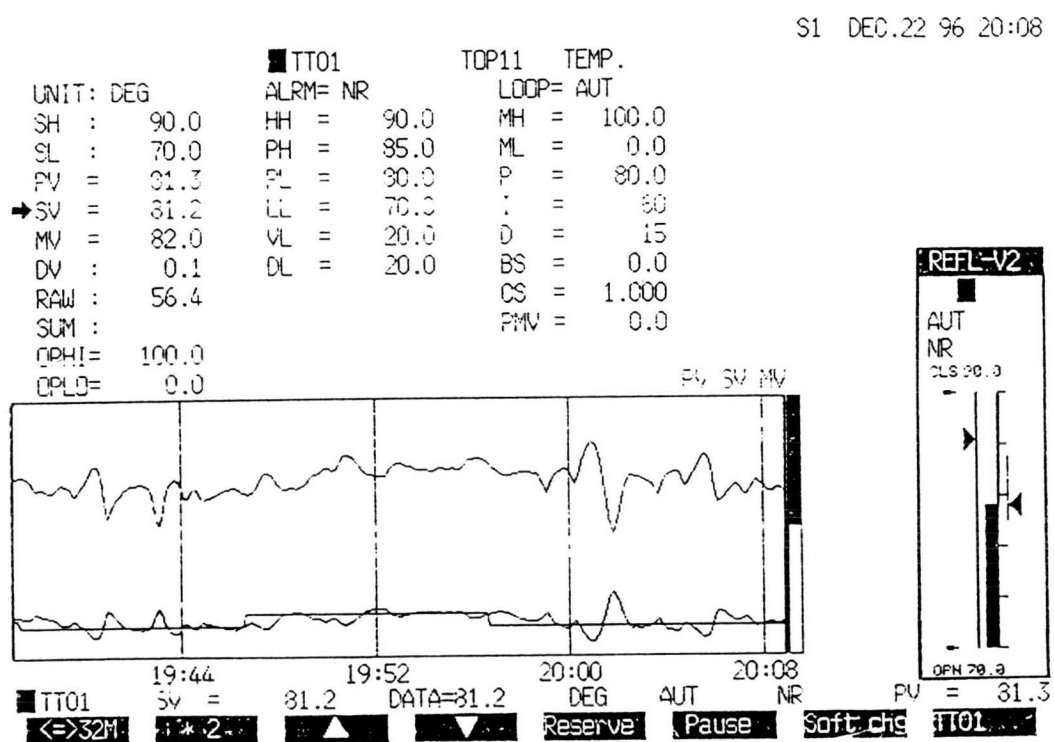

S1 DEC.22 96 18:37

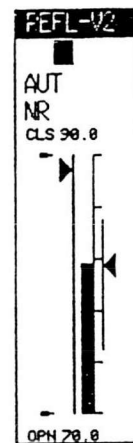
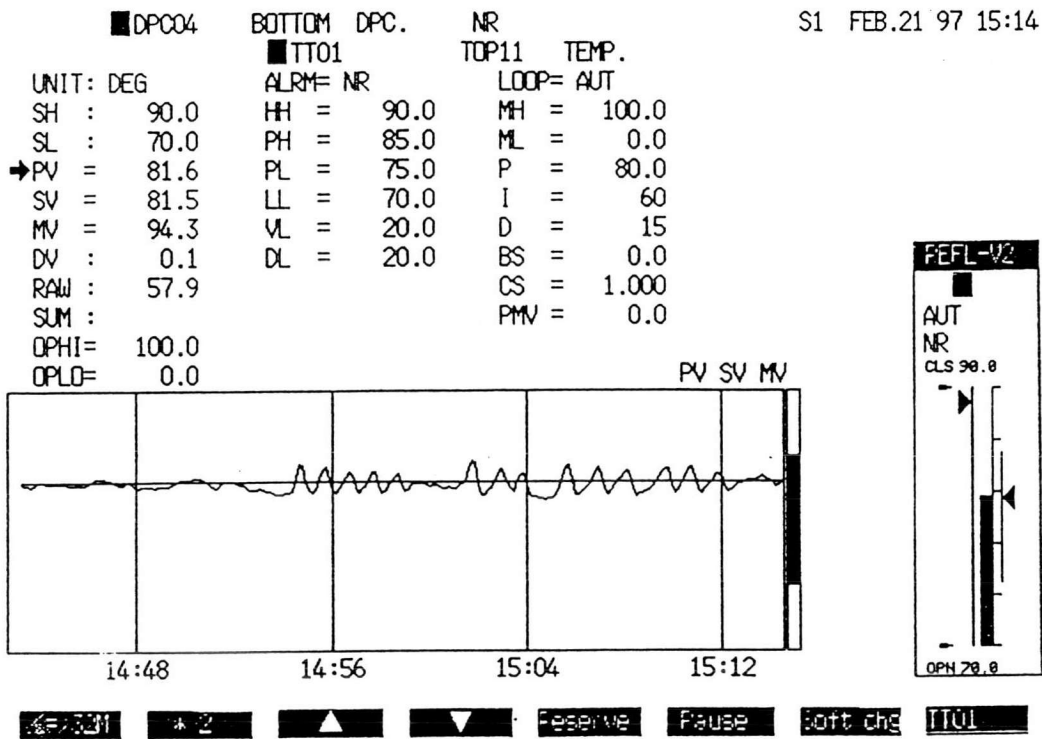
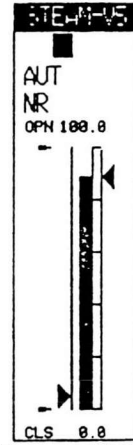
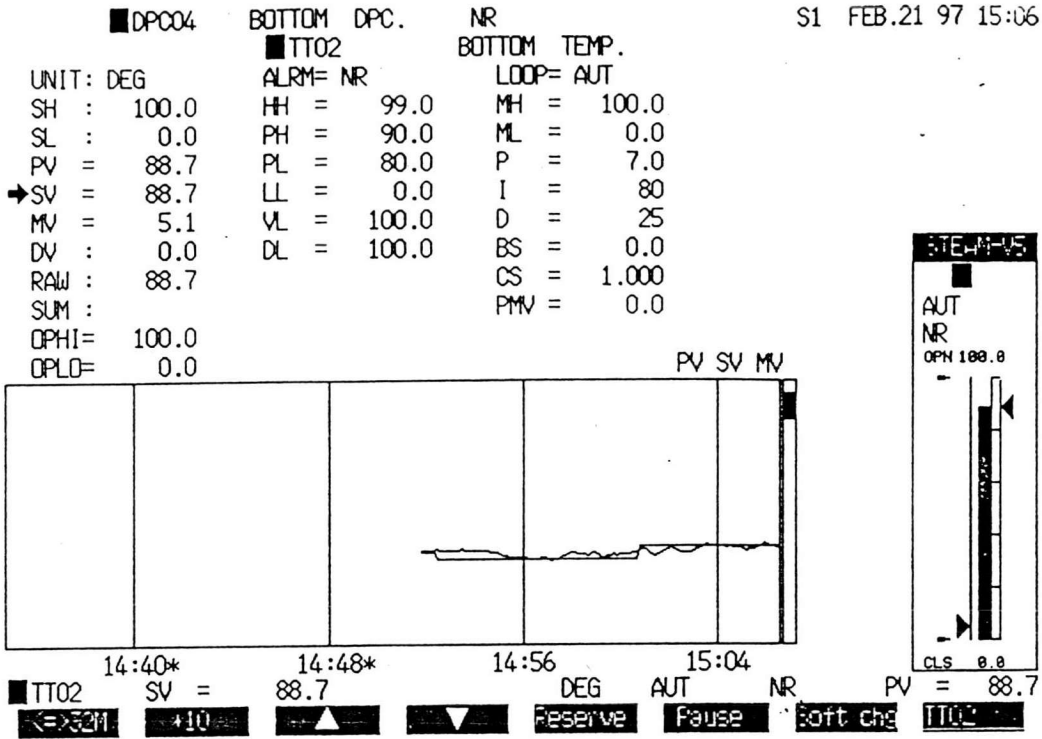
รูปที่ 7.34 การควบคุมของตัวควบคุมอุณหภูมิกันหอกถัน เมื่อกระบวนการมีการรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิยอดหอกถัน

การทดสอบตัวควบคุมอุณหภูมิยอคหอกกลับโดยการเปลี่ยนเซ็ทพอยท์แบบสตีเฟนนั้น ตัวควบคุมอุณหภูมิยอคหอกสามารถปรับระบบให้เข้าสู่เซ็ทพอยท์ที่ต้องการได้โดยค่าอุณหภูมิมีการแกว่งเล็กน้อย และการเปลี่ยนเซ็ทพอยท์แบบสตีเฟนนั้นต้องไม่เกินค่าอุณหภูมิที่หอกกลับสามารถปฏิบัติงานได้ ดังแสดงในรูปที่ 7.35 แสดงการทำงานของตัวควบคุมอุณหภูมิยอคหอก เมื่อเซ็ทพอยท์มีการเปลี่ยนแปลงแบบสตีเฟนจากที่อุณหภูมิเท่ากับ 81.2°C เป็นที่อุณหภูมิ เท่ากับ 81.7°C และการเปลี่ยนแปลงจากที่อุณหภูมิเท่ากับ 81.7°C เป็นค่าอุณหภูมิเท่ากับ 81.2°C ตามลำดับ และเมื่อมีการรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิกันหอก นั่นคือ มีตัวรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณความร้อนที่ให้แก่มอเตอร์ขับเคลื่อนของไอน้ำ ตัวควบคุมอุณหภูมิยอคหอกจะพยายามปรับระบบให้เข้าสู่เซ็ทพอยท์เดิม ดังแสดงในรูปที่ 7.36 ตัวควบคุมจะพยายามปรับค่าตัวแปรปรับเปลี่ยนเพื่อให้ระบบกลับเข้าสู่อุณหภูมิเซ็ทพอยท์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 81.5°C

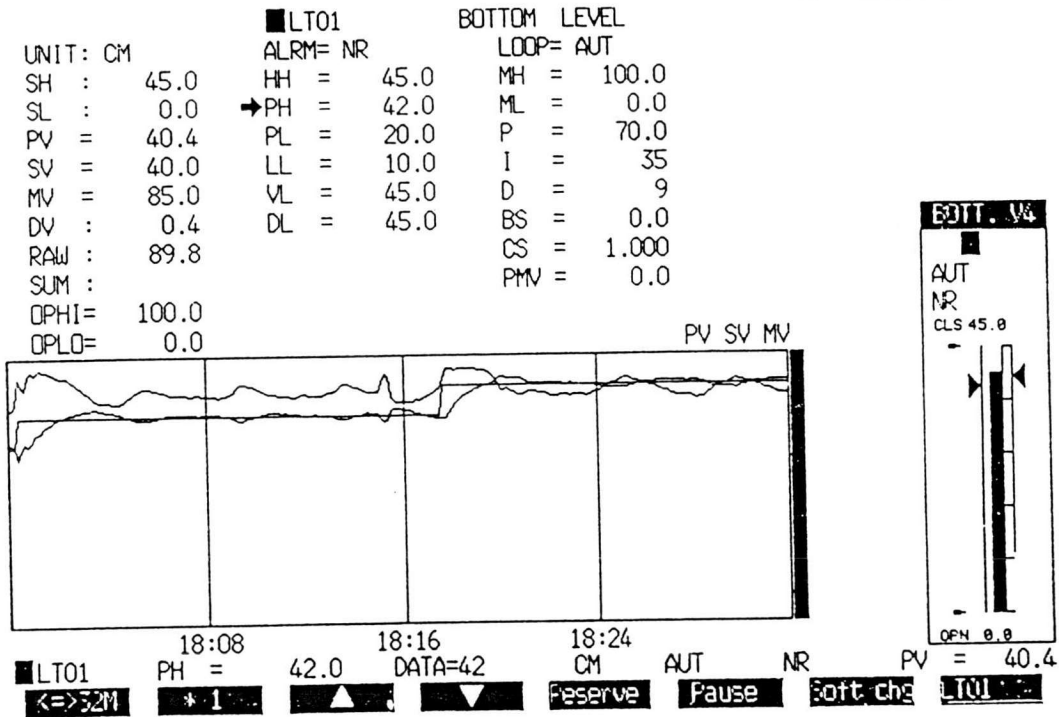
รูปที่ 7.35 การควบคุมอุณหภูมิยอคหอกกลับเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเซ็ทพอยท์

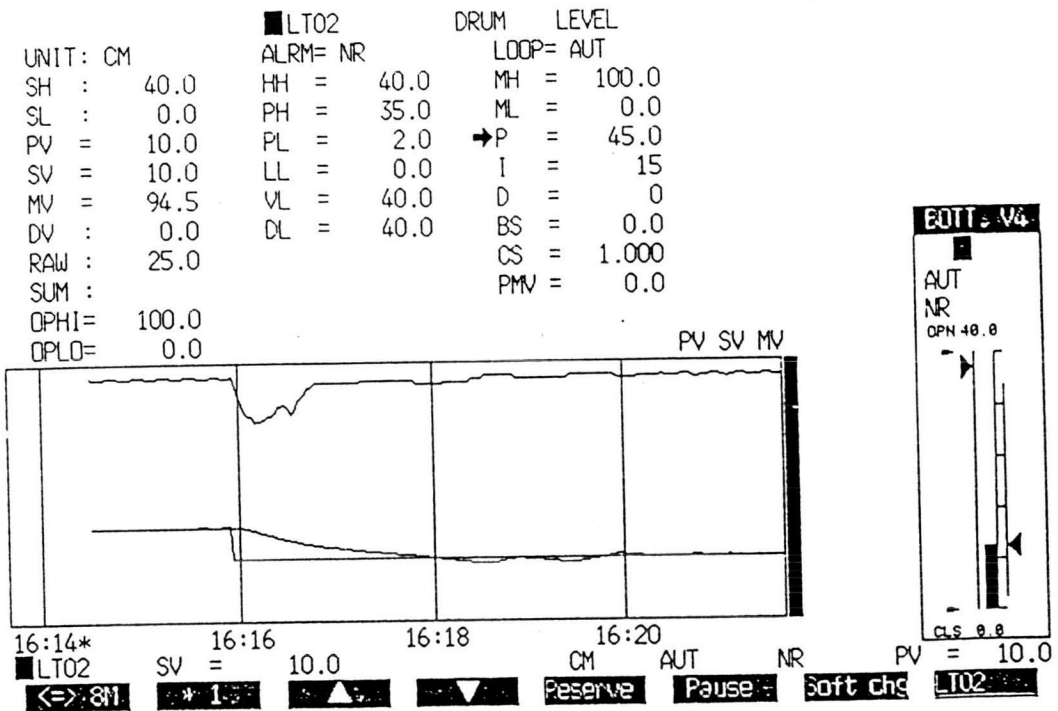
รูปที่ 7.36 การควบคุมของตัวควบคุมอุณหภูมิยอดหอกลั่น เมื่อกระบวนการมีการรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิกันหอกลั่น

S1 MAR.08 97 18:31

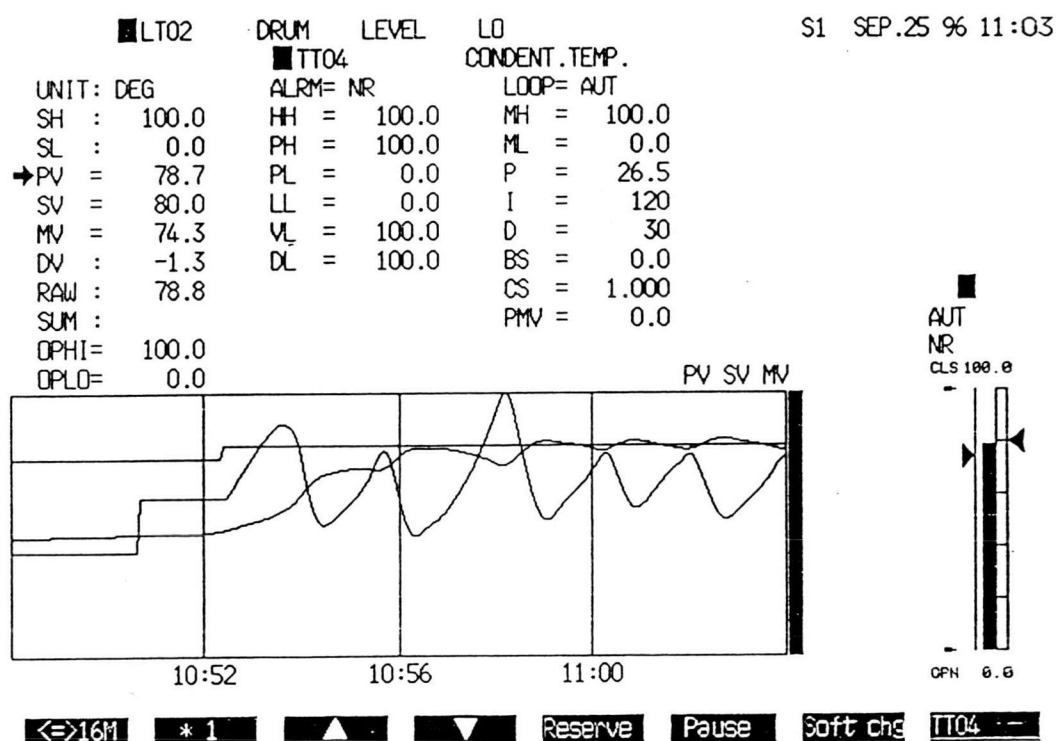

รูปที่ 7.37 เซ็ตพอยท์ของตัวควบคุมระดับที่กั้นหอเปลี่ยนแปลงจาก 35 cm. เป็น 40 cm.

S1 MAR.16 97 16:21

รูปที่ 7.38 เซ็ตพอยท์ของตัวควบคุมระดับในถังเก็บรีฟลักซ์เปลี่ยนแปลงจาก 15 cm. เป็น 10

รูปที่ 7.39 การควบคุมอุณหภูมิของสารควบแน่นที่เซ็ทพอยท์ เท่ากับ 80 °C

การควบคุมอุณหภูมิอินเวินทอรี ได้แก่ การควบคุมระดับของของเหลวที่ก้นหม้อกลั่นและการควบคุมระดับของเหลวในถังเก็บรีฟลักซ์ รวมทั้งการควบคุมอุณหภูมิของสารควบแน่น สามารถแสดงได้ดังรูปที่ 7.37 รูปที่ 7.38 และรูปที่ 7.39 ตามลำดับ ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการกลั่นสามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง

7.6 สรุป

ในบทนี้เราจะได้ทราบถึงพลวัตของตัวแปรปรับเปลี่ยนกระบวนการที่สำคัญของกระบวนการกลั่นและข้อมูลพื้นฐานของกระบวนการกลั่น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการ

การควบคุมการกลั่น พร้อมทั้งโมเดลแบบทรานส์เฟอร์ฟังก์ชันแบบลูปเปิด ของตัวแปรอินพุท และเอาต์พุทพื้นฐานของหอกลั่นที่มีรูปแบบโครงสร้างการควบคุมคุณภาพแบบ (L V) นอกจากนี้เราจะได้พารามิเตอร์ของตัวควบคุมแบบพีไอดี ในกระบวนการควบคุมแบบป้อนกลับ เพื่อใช้ในการควบคุมตัวแปรกระบวนการต่าง ๆ อีกด้วย